TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI ÖZENDİRME YARIŞMASI 2009

TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ

ÇEKÜL

Tarihi Kentler Birliği
Şerifler Yalısı
Mektep Sokak No: 7
Emirgan / İstanbul
www.tarihikentlerbirligi.org

Yayıma hazırlayan	ÇEKÜL Vakfı www.cekulvakfi.org.tr
Yayımlayan	Tarihi Kentler Birliği www.tarihikentlerbirligi.org
Metin Yazımı ve Belgeleme	Handan Dedehayır
Tasarım ve Yapım	Ndr Tasarım 0212 321 11 12
Grafik	Engin Ak
Baskı	Beyazsayfa Matbaacılık 0212 321 87 04
Basım Tarihi	Eylül 2010

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

İÇİNDEKİLER

08 **Onuncu Yıl Armağanı Projeler**
Mehmet Özhaseki / TKB Başkanı / Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı
10 **Bu Yarışma, On Yıllık Bir Öğrenme Sürecinin Tanığı**
Prof. Dr. Metin Sözen / TKB Danışma Kurulu Başkanı / ÇEKÜL Vakfı Başkanı
12 **Danışma Kurulu / Jüri**
14 **"Özendirme"nin Ötesine Geçildi**
Prof. Dr. Zekai Görgülü / TKB Danışma Kurulu Üyesi
16 **Kütahya Belediyesi** Büyük Bedesten Restorasyonu, Kavaflar-Saraçhane Sokaklar Cephe Sağlıklaştırma Uygulaması
26 **Alanya Belediyesi** Alanya Eski Kent Dokusu ve Surları ile Selçuklu Tersanesi Yönetim Planı
32 **Altındağ Belediyesi** Kamil Paşa Konağı Rekonstrüksiyonu, Sarıkadıoğlu Sokak Sağlıklaştırması, Kültür Merkezi ve El Sanatları Merkezi Projesi
38 **Konak Belediyesi** Alsancak Kızılay Binası, Konak Kızılay Binası Semt Merkezi Kültür Evi
44 **Odunpazarı Belediyesi** Hasan Tahsin Evi Restorasyonu, Kırım Tatar Kültür Evi Restorasyonu, Lületaşı Sergi Salonu Düzenlemesi
50 **İnebolu Belediyesi** Eski Belediye Binası Restorasyon Projesi
56 **Kula Belediyesi** Meryem Ana Kilisesi Restorasyon Projesi
62 **Niksar Belediyesi** Niksar Kalesi Restorasyon Projesi
68 **Şanlıurfa Belediyesi** Doğu Surları ve Harran Kapı Restorasyon Projeleri
74 **Sivas Belediyesi** Çorapçı Han Restorasyon Projesi
80 **Aksaray Belediyesi** Kent Meydanı Çevre Düzenlemesi, Eğri Minare Çevre Düzenlemesi, Ulu Cami Çevre Düzenlemesi, Tarihi Aksaray Evleri Restorasyon Projesi, Tarihi Köprülerin Restorasyon Projesi, Somuncubaba Külliyesi Restorasyon Projesi
86 **Bergama Belediyesi** Gazipaşa İlkokulu Restorasyonu ve Butik Otel Olarak İşlevlendirilmesi
92 **Birgi Belediyesi** Şehit Gürol Madan Caddesi Sokak Sağlıklaştırma ve Cephe Restorasyonu
98 **Burdur Belediyesi** Hükümet Caddesi ve Ulucami Çevresi Sokak Sağlıklaştırma Projeleri, Piribaşlar Evi Restorasyonu
104 **Nilüfer Belediyesi** Özlüce Kilise Restorasyonu ve Kültür Merkezi
110 **Boyabat Belediyesi** Tarihi Ev Restorasyon Uygulaması
112 **Edirne Belediyesi** Cihannümalı Ev Restorasyonu
114 **İstanbul Büyükşehir Belediyesi** Şehzade İmareti Restorasyon ve İşlevlendirme Projesi
116 **İzmir Büyükşehir Belediyesi** Tarihe Saygı / Yerel Koruma Ödülleri
118 **Kemaliye Belediyesi** Tarihi Belediye Hamamı Restorasyon Projesi
120 **Kocaeli Büyükşehir Belediyesi** Portakal Mescidi Rekonstrüksiyonu ve Çevre Düzenleme Projesi
122 **Konya Büyükşehir Belediyesi** Sokullu Mehmet Paşa Sokak, Mengüç ve Topraklık Caddeleri Sağlıklaştırma Projesi
124 **Kozan Belediyesi** Kozan Kalesi Çevre Düzenlemesi, Aşağı-Yukarı Çarşı ve Camii Kebir Caddesi Cephe Düzenleme
126 **Kuşadası Belediyesi** Eski Akşam Kız Sanat Okulu Rekonstrüksiyon Uygulaması
128 **Mustafapaşa Belediyesi** Şentürk Evi Restorasyon Projesi
130 **Osmangazi Belediyesi** Sümbüllü Bahçe Konağı Rekonstrüksiyon Projesi
132 **Sur Belediyesi** Mardin Kapı, Saray Kapı Sur İçi Peyzaj Tasarım Konsept Projesi
134 **Talas Belediyesi** Kürtüncüzade Konağı Restorasyon Projesi
136 **Tarsus Belediyesi** Konak Efsus Butik Otel Restorasyonu
138 **Tokat Belediyesi** Bey Sokak Sağlıklaştırma Projesi
140 **Yıldırım Belediyesi** Tohum Mektebi (İpekçilik Enstitüsü) Restorasyon Projesi
142 **Yozgat Belediyesi** Büyük Cami Çevre Düzenlemesi, Hayri İnal Konağı Restorasyonu

Onuncu Yıl Armağanı Projeler

Mehmet Özhaseki
Tarihi Kentler Birliği Başkanı
Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı

2009 yılının "TKB Tarihi ve Kültürel Mirası Koruma Proje ve Uygulamalarını Özendirme Yarışması" ödüllerinin sahipleriyle buluşmasının, Birliğimizin onuncu yılını kutladığımız bugünlerle aynı tarihe rastlamasının ayrı bir anlamı var. İçtenlikle ifade etmeliyim ki, gerçekten gurur verici projeler ve uygulamalarla karşı karşıyayız. Ve bu sevindirici tablo onuncu yılımızın en değerli armağanlarından biri...

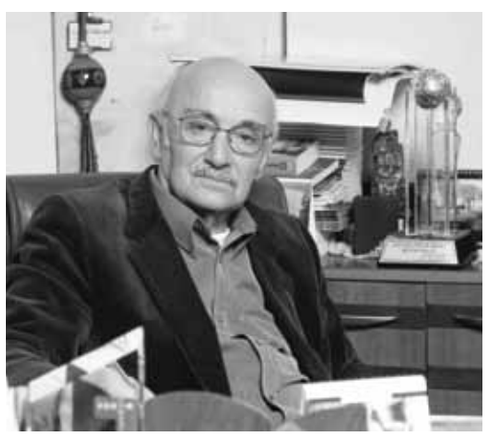
2009 yılında yarışmamıza 31 üyemiz, 48 proje ile katıldı. Bu sonuç, on yılda katettiğimiz yolun somut bir göstergesi... Tarihi ve kültürel mirasımızın sahiplenilmesinin, koruma ve yaşatma misyonunun büyük bir coşkuyla benimsenmesinin, kent kimliğini görünür ve algılanır kılmanın öneminin kavranmış olmasının canlı bir kanıtı... Yıllardır yapılan hataların telafi edilmesi için verilen mücadelenin bir yarışa, neredeyse bir seferberliğe dönüştüğünün işareti... Bu sonuçlar, on yılda yaptıklarımızın doğruluğunu bir kez daha tescil ederken, hepimizi onurlandırıyor.

Bilindiği gibi, 2010 yılında TKB olarak geleneksel çarşılarımızı, gündemimizin başına koymuştuk. Önce Kırşehir'de

ulusal düzeyde, sonra da Bursa'da uluslar arası düzeyde başarılı toplantılar düzenledik. Yarışmada Metin Sözen Büyük Ödülü'nü kazanan Kütahya Belediyesi'nin, geleneksel çarşısını yeniden kent yaşamına kazandıran çalışması bu çabamızı taçlandırır nitelikte. Öte yandan, artık hızla benimsemeye başladığımız alan yönetim modeli, bu yıl ilk kez verdiğimiz Danışma Kurulu Özel Ödülü'nü aldı. Ayrıca başvuran çalışmaların sergilediği çeşitlilik özel bir sevinç kaynağı: Cumhuriyet mimarisi örneği kamu yapıları, kaleler, çarşı hanları, kiliseler, konaklar, kentsel sit alanlarını bütünleyen sağlıklaştırma ve çevre düzenleme çalışmaları, kültür merkezleri, butik oteller, el sanatları merkezleri... Farklı kültürlerin farklı renklerini yansıtan anıtsal, kamusal, dini, sivil mimarlık örnekleri, zengin tarihimizin her bir döneminin her katmanının tanıkları olarak, sanki aynı ezgiye ses veren bir koro oluşturuyorlar.

Mutluluk veren bir başka gelişme; ödül alan 15 belediyeden beşinin 6 projesinin, başka deyişle ödül alan projelerin üçte birinin, TKB'nin "200 Ortak 200 Eser" programından yararlanmış olması. Öte yandan yasalaştırılması için birlik olarak yoğun çaba harcadığımız "Taşınmaz Kültür Varlıklarının Onarımına Yardım Sağlanması ve Katkı Payı" uygulamasının yararlı sonuçlarına bu yarışmada bir kez daha tanık oluyoruz. Ödül alan 15 belediyenin 8 çalışmasının, diğer belediyelerin çalışmalarının da üçte birinin bu fonun katkısıyla gerçekleşmiş olduğu görülüyor. Bu sonuçlar da Tarihi Kentler Birliği'nin başarı hanesine yazılan bir değer olarak, bizi önümüzdeki yıllarda, yenilikçi, destekleyici, eğitici, geliştirici uygulamalar yapmaya teşvik ediyor. Başta 2009 yılı "Metin Sözen Koruma Büyük Ödül"ünün sahibi olan Kütahya Belediyesi olmak üzere, kararlı çalışmalarıyla süreklilik ödülünü hak eden Altındağ, Konak ve Odunpazarı Belediyelerini, Danışma Kurulu Özel Ödülü'nü alan Alanya Belediyesini, "Proje" ve "Uygulama" dallarında ödül alan tüm üyelerimizi, en içten takdiri ve teşekkürü hak eden öteki belediyelerimizi içtenlikle kutluyor, daha nice başarılarda buluşmayı diliyorum.

Bu yarışma, on yıllık bir öğrenme sürecinin tanığı

Prof. Dr. Metin Sözen
Tarihi Kentler Birliği Danışma Kurulu Başkanı
ÇEKÜL Vakfı Başkanı

1970'li yıllar Türkiye'de kültürel miras kavramının ve korumanın, yükseklerden düze indiği, soyut kaygı ve söylemlerin dışına çıkarak hayata açıldığı, kent toprakları üzerindeki rant paylaşımının karşısına dikildiği, giderek hızlanan yağma ve talana rağmen sesini duyurmaya başladığı bir dönemeçtir. Bu dönemde, kültür ve tarih coğrafyası Anadolu'ya tutkun bir avuç gönüllü insanın, ayak bastığı yurt topraklarının her köşesinden, ardında yöresine sahip çıkmaya yeminli birkaç gönüllü bırakarak ayrıldığı günlerdir. Neredeyse kırk yıl boyunca, kimi zaman umutları yeşerten, inancı perçinleyen güzel sonuçların, kimi zaman da damla damla biriktirilmiş emeklerin üstüne yıldırım misali düşen oldu bittilerin kararttığı serüvenin anılarını dile getirmeye bu sayfalar yetmez.

Yıllara yayılan böyle bir deneyim zenginliğinin ürünü ve sonucu olan Tarihi Kentler Birliği'nin onuncu yılını kutlarken, ister istemez geçmişin anıları da tazeleniyor. Bugün hepimizi onurlandıran Tarihi Kentler Birliği'nin kazanımları ve başarılarının ardında, 70'li yıllardan başlayarak biriktirilmiş bir deneyimler mirasının, alınan

derslerin ve öğrenilen doğruların bulunduğunu unutabiliyoruz. Bu birlik, 2000'li yıllara kadar, doğasıyla, tarihi birikimiyle, insanlararası dayanışmasıyla, birlikte yaşama ahlakıyla rant iştahına kurban edilen kentlerimize, ruhunu ve itibarını iade etme savaşını başlattı. Tarihi Kentler Birliği'ni, Türkiye'nin sıradan belediye yükümlülüklerine odaklanmış 1763 adet belediye birliğinden ayıran özellik de bu gerçeğin içinde yatmaktadır. Birliğin temelleri, otuz yıllık bir deneyimden süzülen doğruların rehberliğinde gelişen bir vizyon, sağlam ilkeler, doğru hedefler ve çalışma yöntemleriyle atıldı. Doğru olan; Tarihi Kentler Birliği'nin tüm etkinliklerini olduğu kadar, bugün büyük övünçle karşıladığımız Özendirme Yarışması ve Koruma Ödüllerini de bu gerçekler çerçevesinde değerlendirmektir.

TKB ödülleri, bugün ülkenin birçok başka yerinde düzenlenen yarışmalardan farklı bir anlam taşıyor. İlk günden beri her yıl giderek zenginleşen bir ödüller birikimi, Türkiye'nin sürekli dalgalanan, değişken ortamında kalıcı bir belgelik niteliği kazanıyor. Ödüllendirilen her çalışma, Tarihi Kentler Birliği'nin bu ülkenin kimliğine armağan ettiği değerler olarak, geniş kitleleri etkileyen nitelikli, somut sonuçlarla tarihe kayıt düşüyor.

Tarihi Kentler Birliği, başka kaynaklara başvurma gereği duymadan, sürekli birbirinden öğrenerek niteliğini kendisi yükseltiyor, kendi kadrolarını oluşturuyor. Yalnızca kendini değil, çevresini de birlikte geliştiriyor. Yardımlaşmaya olduğu kadar her türlü eleştiriye de açık bir ortam yaratmanın olgunluğuyla ilerliyor. Çeşitli kuruluşların benzer yarışmalarından farklı olarak, birbirinin önüne geçmeyi değil, birbirinden öğrenmeyi ve birbirini geliştirmeyi geleneğe dönüştürüyor.

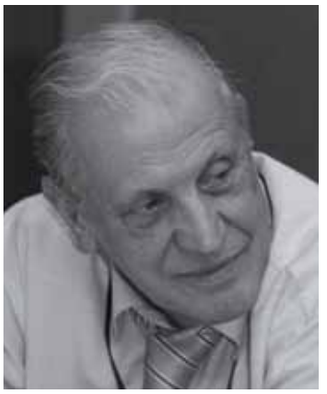
Yarışmaya katılanları bu düşüncelerle kutlarken, Tarihi Kentler Birliği'ni varlıklarıyla onurlandıran kurum, kuruluş ve kişilere de ayrıca teşekkür etmeyi borç biliyorum.

Prof. Dr. Metin Sözen
Başkan

Prof. Dr. Haluk Abbasoğlu
Üye

Prof. Dr. Ülkü Azrak
Üye

Nurullah Çakır
Üye

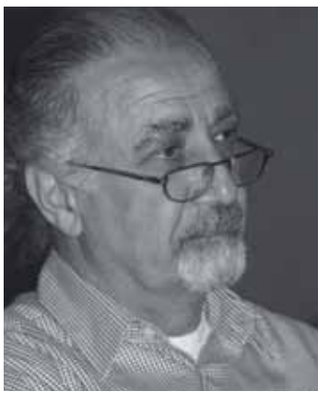
Oktay Ekinci
Üye

Süleyman Elban
Üye

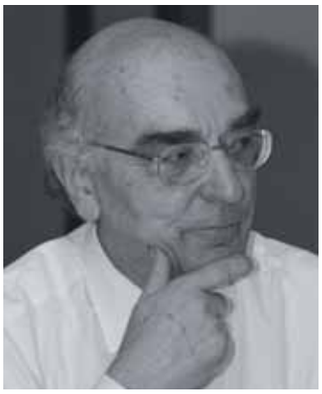
Prof. Dr. Cevat Geray
Üye

Prof. Dr. Zekai Görgülü
Üye

Kayhan Kavas
Üye

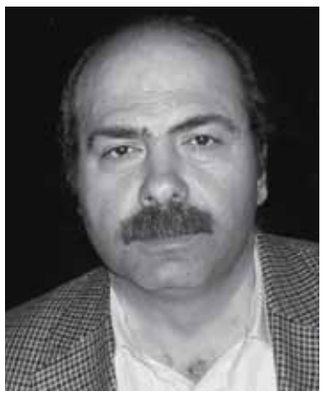
Prof. Dr. Rușen Keleș
Üye

Mithat Kırayoğlu
Üye

Hasan Özgen
Üye

Derviș Parlak (Anısına)
Üye

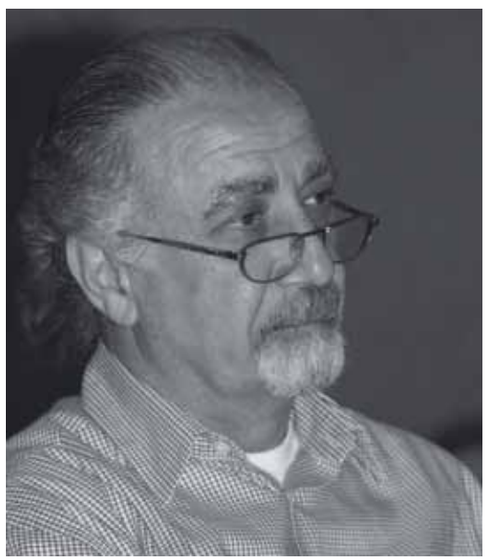

Dr. Fikret N. Üçcan
Üye

Fikret Toksöz
Üye

“Özendirme”nin ötesine geçildi

Prof. Dr. Zekai Görgülü
TKB Danışma Kurulu üyesi
YTÜ Mimarlık Fakültesi Dekanı

Özellikle Tarihi Kentler Birliği Belediyeleri son on yıldır somut olan/olmayan kültürel ve tarihsel mirasın korunması adına gerçekten cesur, duyarlı ve de öykünülen örneklere imza atıyorlar. Ancak bu bağlamda daha da önemsenmesi gereken konu, verilen örneklerin, örnek olmanın dışına çıkarak; ağırlıkla kültür varlığı olan değerlerin korunması açısından ülke koruma politikasının kesinleşmesi ile kalıcılığına, koruma bilinci düzeyinin yükselmesine, akçalı kaynak yaratma çabalarının genişlemesine ve giderek koruma anlayışının yerleşmesi ile geleneğini bulmasına yaptığı katkıdır. Günümüzde artık kültür varlığı olan bir yapı kolayca yıkılmıyor ya da yakılmıyorsa, tarihi dokular sessizce imar planı tadilatlarına konu olamıyorsa, yeşil alanlar rahatlıkla yapılaşmaya açılamıyorsa; nedeni değindiğim “katkı”nın yarattığı etki ve bağlamındaki etkilenmelerdir. Bir diğer ifade ile; çok boyutlu olan koruma politikasında yaşanan olumsuzlukları aşma açısından TKB ve üye belediyeleri beklenilenin ötesinde yönlendirici ve belirleyici olmaktadırlar.

Başat aktörlerden biri olarak TKB’nin üstlendiği bu rolün

somut örneklerinden biri de bu yıl dokuzuncusu gerçekleşen "TKB Tarihi ve Kültürel Mirası Koruma Proje ve Uygulamalarını Özendirme Yarışması"dır. Sürekli vurguladığım gibi ülkemizin yarışma ile proje elde etme kültürüne yaptığı katkıların yanı sıra, yukarıda değindiğim koruma anlayışının izlenebilirliği, kamuoyu ile paylaşılması ve tüm ilgililer tarafından karşılaştırma ile çıkarımlar yapılabilmesi açısından bu yarışma, ondan bekleneni fazlasıyla yerine getirmektedir. Katılımcı tüm belediyelerimizin eline ve aklına sağlık. Hepsini yürekten kutluyorum.

Öte yandan, önceleri yalnızca uygulama örneklerini kapsar bir biçimde başlayan yarışmanın, giderek proje ve süreklilik kategorilerinin de ilavesi ile genişlemesi, belki de süreç içerisinde yeni kategorilerin de (ör. somut olmayan miras) yarışma tüzüğünde yer alabilme olasılığı ile katılıma ve korumaya ilişkin istemin, çeşitlenmenin, farkındalığın ve üretmenin ulaştığı aşamayı açıkça anlatmaktadır. Artık bu nitelikli kitabı hazırlayan ve çok önemli belge olarak geleceğe sunan dostlarımın işi daha da zor, ama bir o kadar da keyifli olacaktır. Böylesi bir noktada, bizler de inanıyorum ki yarışmanın adında yer alan "özendirme" sözcüğünü artık anlam ve kapsam olarak onun ötesine geçildiği için tartışır olacağız. Ya kaldıracağız ya da yerine bugünkü içerik ile niteliği anlatan bir sözcük ikame edeceğiz.

Tarihi Kentler Birliği'ne hep birlikte "nice on yıllar" dilerken, yarışmanın başından bu kitabın elde edilmesine dek emeği geçenlere ve bir kez daha tüm katılımcı belediyelerimize içtenlikle teşekkürlerimi sunuyorum.

Sevgi ve saygılarımla.

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

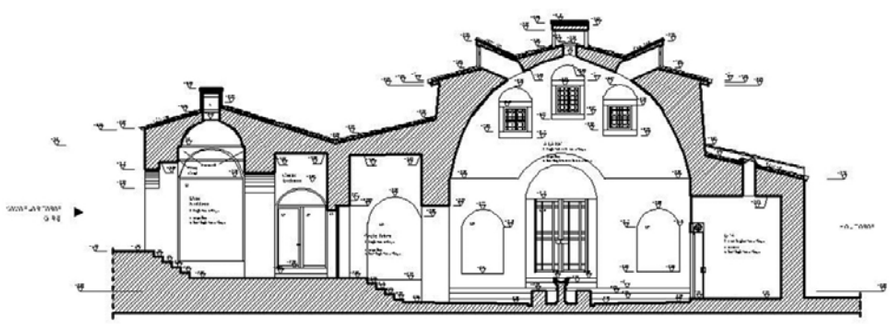
2009

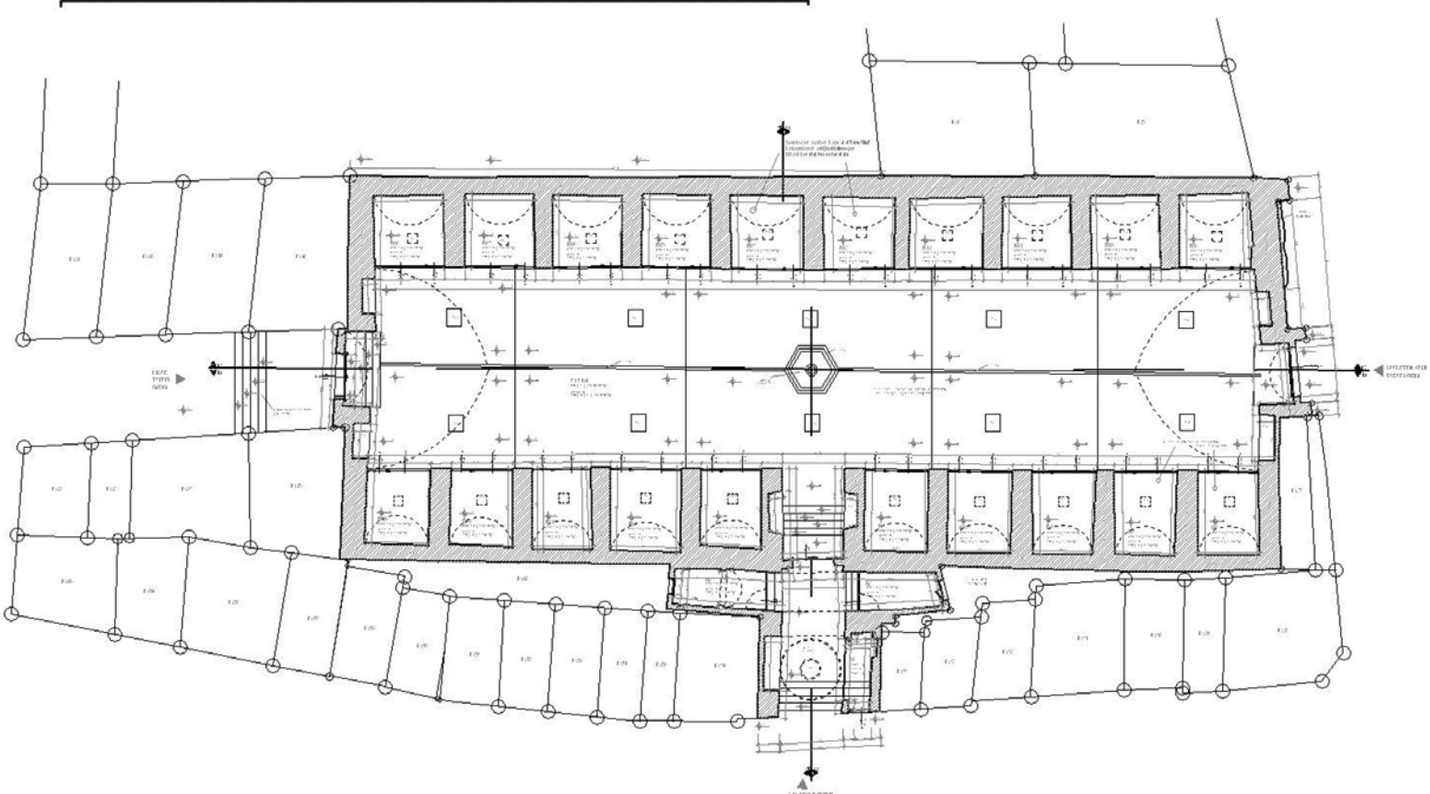
METİN SÖZEN KORUMA BÜYÜK ÖDÜLÜ

KÜTAHYA BELEDİYESİ

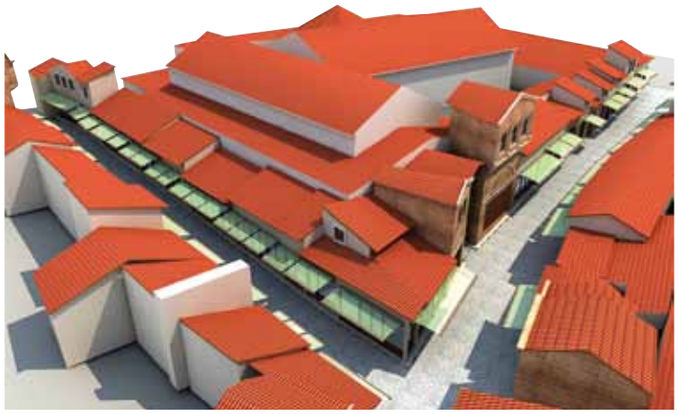
BÜYÜK BEDESTEN RESTORASYONU KAVAFLAR-SARAÇHANE SOKAKLAR CEPHE SAĞLIKLAŞTIRMA UYGULAMASI

*550 yıllık bir geçmişe sahip olan Büyük Bedesten yapısını restore ederek kentin geleneksel çarşı kültürünün anıtsal bir simgesini geleceğe taşıması, yapıyı yöresel somut olmayan kültürel mirası yaşatmaya yönelik yeni bir işlevle donatarak kentin sosyal, kültürel ve turizm yaşamına yönelik bir çekim merkezine dönüştürmesi, yapının bulunduğu eski çarşının iki önemli sokağında sağlıklaştırma çalışması yaparak geleneksel ticaret merkezinin yeniden canlanmasına önayak olması, her iki projede de belediye, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile TKB kaynaklarından yararlanması, bölge esnafı ve mülk sahipleriyle uzlaşıyı gözeten katılımcı ve paylaşımcı bir işbirliği sergilemesi nedeniyle Kütahya Belediyesi **Metin Sözen Koruma Büyük Ödülü**'ne uygun görülmüştür.*

Büyük Bedesten Restorasyonu

Kütahya'nın en önemli anıtsal mimari yapılarından biri olan yaklaşık 550 yıllık Büyük Bedesten, Osmanlıların Anadolu ve Balkanlarda erken devirde inşa ettikleri bedesten yapılarının da özgün bir örneğidir. Vakıf kayıtları ve 1534 tarihli tahrir defterine göre, 15. yüzyılın ikinci yarısında Fatih Sultan Mehmet döneminin ünlü vezir ve sadrazamı Gedik Ahmet Paşa tarafından yaptırıldığı anlaşılmaktadır.

Kentin eski çarşı bölgesi içinde bulunan yapı, özgün niteliklerini büyük ölçüde koruyarak günümüze ulaşabilmiş olsa da doğal koşullar, çevredeki bayındırlık faaliyetleri, bakımsızlık ve özellikle kullanımdan kaynaklanan sorunlar nedeniyle bozulmaya ve yakın zamana ait müdahalelerle bazı değişikliklere uğramıştır. Mülkiyeti günümüzde çok sayıda özel kişinin elinde bulunmaktadır. **Büyük Bedesten Restorasyonu**[1], yapının daha fazla tahrip olmasını önlemek, tarihi kimliğine ve işlevine uygun olarak korunarak çağdaş bir işlevle geleceğe aktarılmasını sağlamak amacıyla restore edilmiştir. İçinde bulunduğu eski çarşının en yoğunluklu iki sokağında gerçekleştirilen **Kavaflar ve Saraçhane Sokaklar Cephe Sağlıklaştırma Uygulaması**[2] ile de, kentin geleneksel ticaret merkezinin bir bütün olarak canlandırılması hedeflenmiştir.

Kütahya'da, eski çarşının yanı sıra bugünkü kent merkezinin diğer bölgelerinde de örnekleri bulunan kervansaray, han, bedesten, çarşı gibi ticari yapılardan bugün sadece Büyük ve Küçük Bedesten yapıları ayakta kalabilmiştir. Büyük Bedesten, yakın zamana kadar merkezini oluşturduğu eski çarşının sosyal, kültürel, ekonomik ve ticari hayatına yön veren bir yapı olmuştur. İç mekânında yer yer rastlanan 19. yüzyıl sonlarına ait fresko tekniğindeki

[1] ***Proje müellifi:*** Mimar Ahmet Dülger. ***Uygulama:*** Kütahya Belediyesi Belde A.Ş.
[2] ***Proje müellifi:*** Grena Mimarlık. ***Uygulama:*** Türkmen Restorasyon İnşaat Taahhüt

bitkisel ve figürlü süslemeleri ile de benzerlerinden farklı bir özelliğe sahiptir.

Büyük Bedesten tuğla, moloz taş ve kısmen kesme taş kullanılarak inşa edilmiştir. Kuzey tarafında ortada yer alan iki dükkân değiştirilerek sonradan açılmış kapısı ile birlikte dört yönünde birer kapı girişi bulunmaktadır. Yapı, bu kapılardan ulaşılan hafif sivri beşik tonozla örtülü uzun dikdörtgen bir orta alan ve bu alanın iki yanında, araları sağır duvarlarla bölünmüş ve üzeri beşik tonozla örtülmüş orta alana dik uzanan dükkan nişlerinden oluşmaktadır.

Onarımdan önce sebze ve meyve satış yeri olarak kullanılan yapının proje çalışması öncesinde Kütahya Belediyesi, yapıda mülkiyet hakkı bulunan kişiler ve esnafla bilgilendirme toplantıları düzenleyerek katılımcı bir yaklaşım izlemiş, varılan uzlaşı sonucunda gerekli protokoller imzalanmıştır. Belediye kaynakları ile hazırlatılan proje uyarınca 2008 yılının Mayıs ayında başlatılan onarım uygulaması, Kültür ve Turizm Bakanlığından sağlanan mali destekle bir yıl içinde tamamlanmıştır. Onarım öncesinde meyve ve sebze çarşısı olarak sınırlı sayıda kişiye hizmet veren yapının, verilen yeni işlev sonucunda "el sanatları çarşısı ve yöresel yemeklerin sunulduğu sosyal mekân" olarak, kent halkının yanı sıra yerli ve yabancı turistlerin de ilgisini uyandıracak bir çekim merkezine dönüşmesi planlanmıştır.

Büyük ve Küçük Bedestenlerin etrafında yer alan ve eski çarşının en önemli sokaklarından olan Kavaflar ve Saraçhane sokakları da, yakın zamanda yapılmış olan müdahaleler sonucunda eski dokusunu yitirerek önemli ölçüde bozulmaya uğramış bulunmaktaydı. Bu sokaklarda yer alan dükkânlara estetik bir görünüm kazandırmak,

tarihi çarşı dokusuna uygun hale getirerek bölgenin yeniden canlanmasını sağlamak amacıyla cephe sağlıklaştırma projesi uygulanmıştır. Proje hazırlığından önce sokak esnafı ve yapı sahiplerinin bilgilendirilmesine yönelik toplantılar düzenlenmiş ve gerekli müzakerelerden sonra söz konusu sokakların cephe sağlıklaştırma projeleri belediyenin özkaynakları ile hazırlatılmıştır. Uygulama öncesinde de gerekli toplantılar düzenlenmiş ve uygulamaya yönelik anket düzenlemesi yapılmıştır. Anket sonucunda; uygulamanın dükkân sahiplerince tek tek yapılması yerine belediyenin olanaklarıyla bütüncül bir şekilde gerçekleştirilmesi ve uygulama için harcanan tutarın yapı sahiplerince uygun koşullarda belediyeye ödenmesi konusunda görüş birliği oluşmuştur. Kavaflar ve Saraçhane sokaklarda 2008 yılı sonlarında başlatılan cephe sağlıklaştırma uygulaması 2009 yılı ortalarında tamamlanmıştır.

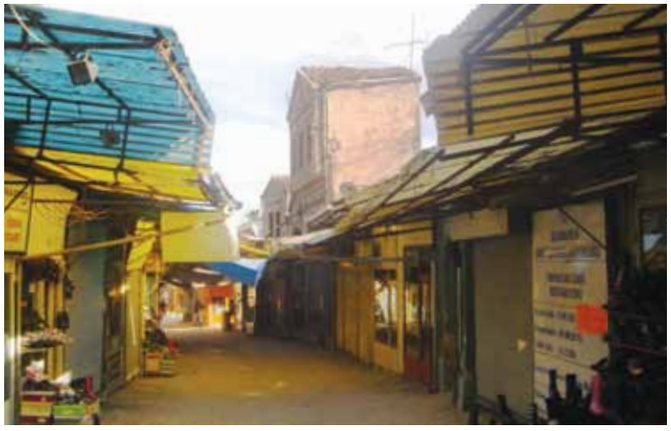

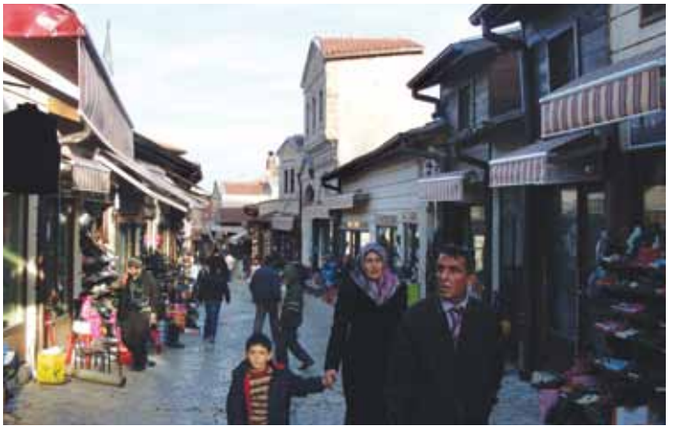

OZAN
ÇAY EVİ

ESAN

SOPAKOYMAZ AYAKKABI

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

DANIŞMA KURULU ÖZEL ÖDÜLÜ

ALANYA BELEDİYESİ

ALANYA ESKİ KENT DOKUSU VE SURLARI İLE SELÇUKLU TERSANESİ YÖNETİM PLANI

*Tarihi M.Ö. 4. yüzyıla uzanan, birinci derecede doğal, arkeolojik, tarihi ve kentsel sit alanı Alanya Kalesi'nin "etkin bir şekilde korunması, yaşatılması, değerlendirilmesi, belli tema etrafında geliştirilmesi, toplumun kültürel ve eğitsel ihtiyaçları ile buluşturulması" amacıyla Alan Yönetim Planı'nın hazırlanması, sürecin her aşamasında Bakanlık, Koruma Kurulu, Müze ve sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği yapılması, farklı meslek gruplarından geniş bir uzmanlar grubundan oluşan "Alan Yönetimi Başkanlığı" tarafından yürütülmesi, yerel halkın bu evrensel değere sahip çıkmasını sağlamak amacıyla planın katılımcı bir yaklaşımla geliştirilmesi, ülkemizde bir sit alanında uygulanan ilk örneklerden olan plan sonucunda UNESCO Dünya Miras Listesi'ne başvurulmuş olması nedeniyle Alanya Belediyesi **Danışma Kurulu Özel Ödülü**'ne uygun görülmüştür. Kaleiçi'nde bulunan Hamamlı Ev'in restore edilerek Alan Yönetim Merkezi olarak kullanılması da başarılı bir uygulamadır.*

On bin metrekarelik bir alan üzerinde 2400 yıllık kesintisiz bir yerleşim geçmişine sahip olan Alanya Kalesi, başta Selçuklu olmak üzere Osmanlı, Helen, Roma, Bizans uygarlıklarının izlerini barındıran arkeolojik, tarihi ve doğal değerlerin birbirleriyle harmanlandığı bir açık hava müzesi görünümündedir.

Akdeniz'in önemli turizm merkezi Alanya'da, yıl boyunca kültür turizminin ilgi odağı olan ve bugün içinde yaklaşık 500 kişinin yaşadığı Alanya Kalesi'nin, koruma-kullanma dengesi içinde geleceğe aktarılması amacıyla ilk çalışmalar 1980 yılında başlatıldı. Kalenin tümü sit alanı ilan edildi. 1999 yılında da koruma amaçlı imar planı yürürlüğe girdi. Ancak korumaya yönelik çalışmalar bütünlüklü ve düzenli bir biçimde sürdürülemedi; bir Alan Yönetim Planının gerekliliği ortaya çıktı.

Alanya Belediyesi; Kültür ve Turizm Bakanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu, Alanya Müzesi ve sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği yaparak kapsamlı bir "Alan Yönetim Planı" çalışması başlattı.

Uluslararası bir danışman firma eşliğinde, Alan Başkanlığı bünyesindeki restoratör, mimar, şehir plancısı, arkeolog, sanat tarihçisi, ziraat mühendisi, inşaat mühendisi, bilgisayar mühendisi, işletmeci gibi farklı meslek gruplarından oluşan bir planlama ekibinin çalışması sonucunda "Alanya Eski Kent Dokusu ve Surları ile Selçuklu Tersanesi Yönetim Planı Taslağı" hazırlandı. Temmuz 2009 tarihinde Alan Başkanlığı oluşturuldu ve belediye tarafından bir örnek oluşturmak amacıyla restore edilen, Kaleiçi'ndeki Hamamlı Ev'de faaliyete başladı.

Yönetim planının hazırlanmasında öncelikle, alanın kültürel öneminin ve kültürel değerlerinin anlaşılmasına özen gösterildi. Tarihi alanda yaşayanlar, mülk ve iş sahipleri, yerel ve bölgesel yönetim, ulusal hükümet, turizm sektörü, uzmanlar, vakıflar, uluslararası toplum gibi farklı paydaşlar sürece dahil edildi. Bilgilendirme toplantıları ve çalıştaylar düzenlendi, paydaşlar arasında sürekli bir işbirliği ortamı oluşmasına özen gösterildi.

Halka yönelik bilgilendirmenin ardından grup ve birey odaklı toplantılar düzenlendi, değerler ve olası çatışma alanları tanımlandı, uzlaşı sürecinin

ilk adımları atıldı. Tur güzergâhları gözden geçirildi, yönlendirme-tanıtım, levhalandırma, sağlıklaştırma, ve temizlik çalışmaları ile broşür ve harita hazırlıkları başlatıldı.

Kızılkule, Tersane ve Tophane'nin bulunduğu tarihi bölgenin denizle ilişkisini canlandıran bir senaryo doğrultusunda "Denizcilik ve Gemi Müzesi" çalışması yapıldı. Bu yapıların çevresindeki surların belgeleme, rölöve ve projelendirme çalışmaları tamamlandı. Hisariçi mahallesinde elektrik ve telefon kabloları yeraltına alındı. Alan Yönetim Merkezi yakınındaki iki tanımsız mekânın "kale söyleşi-bilgilendirme merkezi"ne dönüştürülmesi için ihale aşamasına gelindi. Alanya Müze Müdürlüğü tarafından alanda arkeolojik kazı çalışmaları başlatıldı. Son olarak Alanya Kalesi Alan Yönetimi Danışma, Eşgüdüm ve Denetleme Kurulu oluşturuldu.

Ülkemizde arkeolojik, kentsel ve doğal sit özelliklerini bir arada bulunduran bir alanda uygulanan ilk yönetim planı örneklerinden olan bu çalışmalar sonucunda, Alanya Kalesi'nin Dünya Miras Listesi'ne adaylık dosyası UNESCO Dünya Miras Merkezi'ne teslim edildi.

Alanya Kalesi Tophane Mahallesi "Hamamlı Ev"
Kale içinde Tophane Mahallesi'nde, hamamıyla birlikte bir bütün oluşturduğu için "Hamamlı Ev" olarak anılan tescilli Alanya evi, belediye tarafından kiralanarak tarihi konutların korunmasına yönelik bir örnek oluşturmak amacıyla restore edildi. Haziran 2009 tarihinde tamamlanan onarımın ardından yapı Kültür Müdürlüğü ve Alan Yönetim Merkezi olarak hizmete açıldı.

Restorasyonda, geleneksel Alanya evlerine özgü moloz taş ve ahşap bağdadi sisteme sadık kalınarak yöreye özgü horasan harcı ve kıtıklı sıva kullanıldı. Alaturka kiremitli örtü sistemi, özgün ahşap tavan ve dolaplar iyileştirilerek korundu. 1970'lerde yapılan betonarme eklentiler özgün mimari formuna döndürüldü. Yöresel malzemelerin yerel ustalar tarafından geleneksel yapım teknikleri kullanılarak uygulanmasına özen gösterildi.

18.-19. yüzyıllara tarihlense de mimari özelliklerinden dolayı Selçuklu döneminde de var olduğu düşünülen yapının bitişiğindeki hamam; moloz taş, tuğla ve kireç harcından inşa edilerek beton malzeme ile onarıldı. Deniz cephesindeki betonarme eklenti kaldırıldı, soğukluk bölümündeki orijinal döşeme ve arkeolojik kazı çalışmalarında bulunan işlikler ortaya çıkarıldı. Kazı çalışmasının ardından yapılacak çevre düzenlemesi ile buluntuların sergilenmesi ve surlarla çevrili bu alanın, birkaç müze mekânının yer aldığı bir "yaşayan müze" haline getirilmesi hedefleniyor.

Proje müellifi: Nejat Üreğen Mimarlık Ofisi
Uygulama: E.G. Mimarlık İnşaat Turizm

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

SÜREKLİLİK ÖDÜLÜ

ALTINDAĞ BELEDİYESİ

KAMİL PAŞA KONAĞI REKONSTRÜKSİYONU
SARIKADIOĞLU SOKAK SAĞLIKLAŞTIRMASI
KÜLTÜR MERKEZİ VE EL SANATLARI
MERKEZİ PROJESİ

Ankara'nın en eski yerleşim bölgesi olan ve Cumhuriyet'in kuruluş değerlerini barındıran bir kentsel alanın sorumluluğunu, sahip olduğu mirasın önemine yakışır bir ciddiyet ve süreklilikle yerine getirirken ilçenin tarihi dokusunu yeniden ayağa kaldıran, bölge sakinlerinin sağlıklı bir kentsel çevrede yaşam kalitesini ve koruma-kullanma bilincini geliştirmeye öncelik veren, aynı zamanda yerleşmenin bir çekim merkezi haline gelmesini de sağlayan çalışmalarıyla Altındağ Belediyesi ***Süreklilik Ödülü****'ne uygun görülmüştür. 2003 yılından bu yana Tarihi Kentler Birliği Özendirme Yarışması'na düzenli olarak katılan Altındağ, 2003 yılı Özendirme Ödülü, 2007 yılı Uygulama Ödülü, 2008 yılı Proje Ödülü'nün sahibi olarak 2009 yılında da yarışmaya iki uygulama ve bir proje ile katılmıştır.*

Tamamen yıkılmış olan Kamil Paşa Konağı'nın titiz bir araştırma sürecinden sonra yeniden kente kazandırılıp kültür evi olarak işlevlendirilmesi; Hacettepe Üniversitesi yapıları ile iç içe bulunan Sarıkadıoğlu sokağının sağlıklaştırılması; Hacettepe Üniversitesi ile imzalanan bir protokol çerçevesinde tam donanımlı bir "El Sanatları ve Kültür Merkezi"nin projelendirilmesi; bölgenin çeşitli kurumlarla işbirliği içinde, bir bütün olarak korunup yeni bir kültür ve cazibe merkezi olarak hayat bulmasını hedefleyen koruma-yaşatma çalışmalarının son örnekleri olarak değerlendirilmiştir.

Kamil Paşa Konağı Kültür Evi Rekonstrüksiyon Uygulaması[1]

19. yüzyıl sonlarına doğru Mavağa (Mavi Ağa) tarafından yaptırılan, daha sonra Ankara Merkez Kumandanı Kamil Paşa'ya satılan, 1969 yılına kadar paşanın aile üyeleri tarafından kullanılan, 1980'li yıllarda bakımsızlık nedeniyle yer yer çöken konak, daha sonra "mail-i inhidam" durumuna gelerek yıkılmıştır. 2008 yılında tescilli parselin mülkiyetini satın alan Altındağ Belediyesi, yeniden yapımı için çalışma başlatmıştır. Parselde temel izlerinin ve rölöve çizimlerinin bulunmaması nedeniyle, 1930 kadastro müdürlüğü ölçü krokisi esas alınmış, yapının eski mal sahibinden sağlanan eski fotoğraf ve sözlü anlatımlar ile dönem araştırmalarından elde edilen bilgilerle restitüsyon projesi tamamlanmıştır. Verilen yeni işlev doğrultusunda rekonstrüksiyon projesi tasarlanmış, yöresel el sanatları sergi, satış, atölye mekânları, sunuş ve okuma odaları, kahve salonu, idare ve güvenlik mekânları gerçekleştirilmiştir. Koruma Kurulu onayının ardından, ahşap ve taş taşıyıcı sistemde geleneksel malzeme ve yöntem kullanılarak, uygulama gerçekleştirilmiş, Haziran 2009 tarihinde Altındağ Belediyesi tarafından Kamil Paşa Konağı Kültür Evi olarak hizmete açılmıştır.

[1]***Proje müellifi:*** KM Mimarlık, Mühendislik, Müşavirlik - Y. mimar D. Mine Karataş. ***Uygulama:*** Yıldırım Yapı

Sarıkadıoğlu Sokak Sağlıklaştırma Uygulaması[2]
Seyyid Mehmet Şakir Efendi tarafından yaptırılan Sarıkadıoğlu veya Mimarzade cami, medrese ve çeşmesinin çevresinde oluşan yerleşmenin üzerinde bulunduğu Sarıkadıoğlu sokak, bügünkü adıyla Gündoğdu Mahallesinde yer almaktadır. 1523-1891 yılları arasında Erzurum Mahallesi adıyla varlığını sürdüren yerleşme, Ankara mahalleleri tahrir defterlerindeki kayıtlara göre 16.-19. yüzyıllar arasında kale çevresinde bulunan 81 mahalleden biridir.

Hacettepe hastane yapıları ve merkez kampusü oluşmadan önce, sadece konut ve az sayıda küçük ticarethanenin bulunduğu Sarıkadıoğlu sokak, günümüzde daha çok gıda ve restoran işletmeciliğine yönelik küçük esnafın ticaret yaptığı bir bölgeye dönüşmüştür.

Belediyenin özkaynakları ile gerçekleştirilen sokak sağlıklaştırma projesi kapsamında, bütün cepheler sıva raspası yapılarak, özgün malzemeyle sıvandı ve su bazlı boya ile boyandı. Zarar görmüş ahşap taşıyıcılar, saçak ve kirişler, çürümüş pencere ve kapı detayları onarılıp yenilendi. Kapatılmış özgün pencere ve kapı boşlukları açıldı. Gerekli durumda çatılar onarıldı, özgün metal elemanlar temizlenerek yerine monte edildi. Çalışma sonunda üniversite hastanesi ve yurt yapılarını da içinde barındıran sokak araç trafiğine kapatıldı, elektrik donanımı yer altına alındı.

[2] ***Proje müellifi:*** Akyol Mimarlık - Y. mimar, Firdevs Akyol.
Uygulama: Ünal Mühendislik - Y. müh. Cengiz Ünal

DOĞUŞ
PİKNİK
TEL: 310 26 88

SAFİR
CAFE
MARKET
MARKET

Kültür Merkezi ve El Sanatları Merkezi Mimari Projesi[3]

Altındağ Belediyesinin sokak sağlıklaştırma, restorasyon ve rekonstrüksiyon uygulamaları yaptığı koruma alanı ile Hacettepe Üniversitesi kampüsü arasında bulunan sit bölgesinde, belediye ve Hacettepe Üniversitesi arasında imzalanan protokol uyarınca, mülkiyeti üniversiteye ait parseller üzerinde bir El Sanatları Merkezi'de 18 ve 20 parseller üzerinde bir Kültür Merkezi yapılması kararı alınarak proje geliştirildi.

Tacettin Dergâhı, Mehmet Akif Evi Müzesi ve birçok tescilli yapının üzerinde bulunduğu Mehmet Akif Ersoy sokağının sonundaki parseller üzerinde yapılacak El Sanatları Merkezi ile bu sokağa dik konumdaki Dutlu sokaktaki parsellere yapılacak Kültür Merkezi alanlarında, bugün hiçbir yapılaşma bulunmamaktadır. Mülkiyet üzerindeki eski izler 1930 yılı kadastro ölçümlerinden araştırıldı, dönem araştırması bulgularıyla karşılaştırıldı ve mimari avan projeler elde edilen veriler doğrultusunda tamamen boş bir alan üzerinde oluşturuldu. Yeni yapılaşma grubu niteliğinde oluşan proje çalışması, doku üzerinde bugüne kadar yapılan korumacılık çalışmalarından farklı ve bu tür uygulamalara örnek olması açısından da önem taşımaktadır.

İçinde atölyeler, eğitim salonları, satış dükkânları, sergi alanları ve sanat sokağı bulunan El Sanatları Merkezi ile çok amaçlı toplantı salonları, kafeterya, açık hava sineması, sergi alanlarının bulunduğu Kültür Merkezi, ahşap, taş ve tuğladan oluşan geleneksel taşıyıcı sistem ve geleneksel malzemeye sadık kalınarak tasarlandı. Yeni işlevin ihtiyaçlarına cevap veren, bulunduğu özgün dokuya saygılı ve onun mimari karakteri üzerinden gelişen bir proje çalışması hedeflendi.

[3]*Proje müellifi:* KM Mimarlık, Mühendislik, Müşavirlik - Y. mimar D. Mine Karataş

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

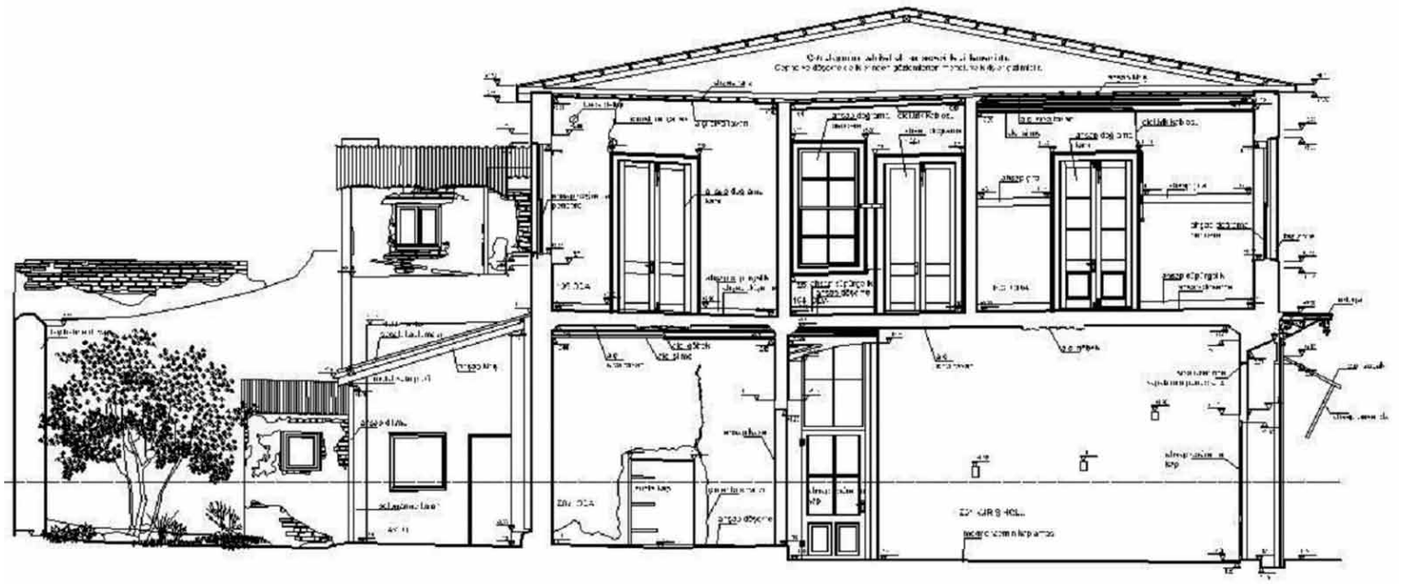
SÜREKLİLİK ÖDÜLÜ

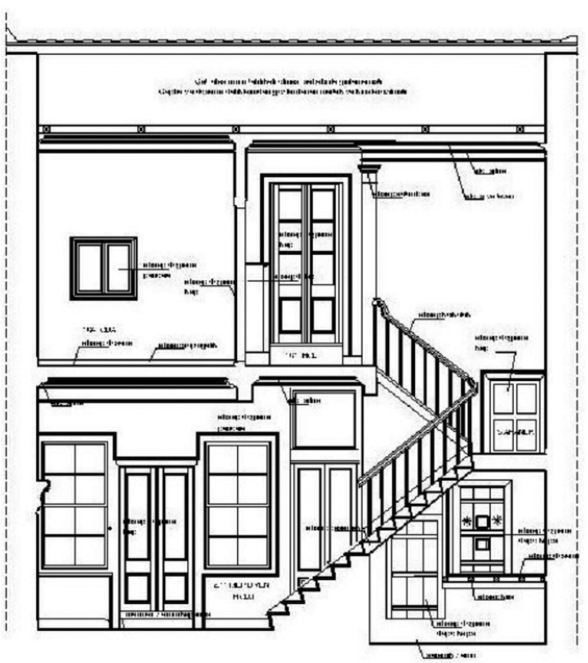
KONAK BELEDİYESİ

ALSANCAK KIZILAY BİNASI, KONAK KIZILAY BİNASI SEMT MERKEZİ KÜLTÜR EVİ

Geçtiğimiz yıllarda TKB Özendirme Yarışmalarına düzenli katılan, 2004 Başarı Ödülü, 2007 Uygulama Ödülü, 2008 Proje Ödülü'ne uygun görülen Konak Belediyesi, koruma-yaşatma çalışmalarındaki kararlı tutumu, Türkiye Kızılay Derneği mülkiyetinde bulunan İzmir'in mimarlık mirasının, İl Özel İdaresi'ndeki kaynaklarla restore edilmesi ve toplumun ihtiyaçları doğrultusunda işlev verilmesini öngören işbirliği modelini bu yıl da başarı ile sürdürmesi, teknik kadrolarının bu yöndeki gayretli ve istikrarlı çalışmaları nedeniyle jüri tarafından özellikle takdir edilmiş, ***Süreklilik Ödülü****'ne uygun görülmüştür.*

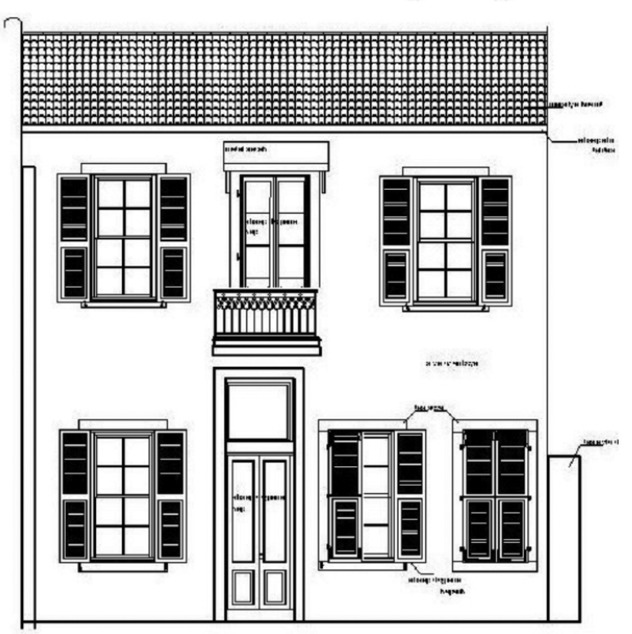

Alsancak Kızılay Binası[1]

Kızılay İzmir Şubesi'nin başvurusu üzerine Konak Belediyesi ve Kızılay Genel Müdürlüğü arasında yapılan protokol doğrultusunda, Alsancak Kızılay Binası'nın restore edilmesi ve toplumsal etkinlikler için ortak olarak kullanılması kararlaştırılmıştır. 2008 yılında Koruma Kurulu tarafından onaylanan projenin uygulamasının, İl Özel İdaresi fonundan sağlanacak ödenek ile 2010 yılında tamamlanması hedeflenmiştir.

Yapının bulunduğu Alsancak (eski adı Punto), İzmir'in en gözde yerleşim alanlarından biri ve yüzyıllar boyu kentin simgesi olmuş, geçmiş dönemlerde Levantenler, Rumlar, Ermeniler ve diğer zengin batılı kesimlerden oluşan nüfusuyla Frenk mahallesi olarak da tanınmıştır. Yapının bulunduğu 1462 sokak, benzer özellikte evlerin bugün de varlığını sürdürdüğü bir durumdadır.

Uzun süre Kızılay Derneği tarafından dükkân olarak kiraya verilen, bugün ise terk edilmiş ve kullanılamaz durumda olan iki katlı yapının inşa tarihine ilişkin bir bilgi bulunmamaktadır.

İki cepheli kâgir ev ve dükkân niteliğindeki bina zemin, ara ve birinci kattan oluşmakta, sokağa açılan girişin solunda dükkân olarak kullanılan bir mekân, arka bahçede iki katlı bir eklenti yer almaktadır. Ön cephede yapının solunda bulunan girişten merdiven çıkışına kapı açılmakta, ancak üst kata sadece dükkândan geçilerek çıkılmakta, buradaki cumbanın bugün yerinde olmadığı görülmektedir.

Yığma taş tekniğiyle yapılmış olan binanın iç duvarlarında bağdadi duvar örgüsü, kapı, pencere, kepenkler ile merdivende ahşap, hollerde mermer döşeme kullanılmıştır.

Yazılı belgeler, fotoğraflar ve benzer yapı örnekleri incelenerek elde edilen bulgularla saptanan mekân kurgusu, eklentiler dışında genel olarak korunacaktır. Yeniden kurgulanan ıslak mekân bahçede yapılması önerilen modern ekte, mutfak ise üst katta yapı içinde tasarlanmıştır. Dış duvarlar genel olarak iyi durumda olduğundan basit onarım teknikleri kullanılacaktır.

[1] ***Proje müellifi:*** Duygu Aksoy Mimarlık - Dekorasyon İnşaat - Restorasyon

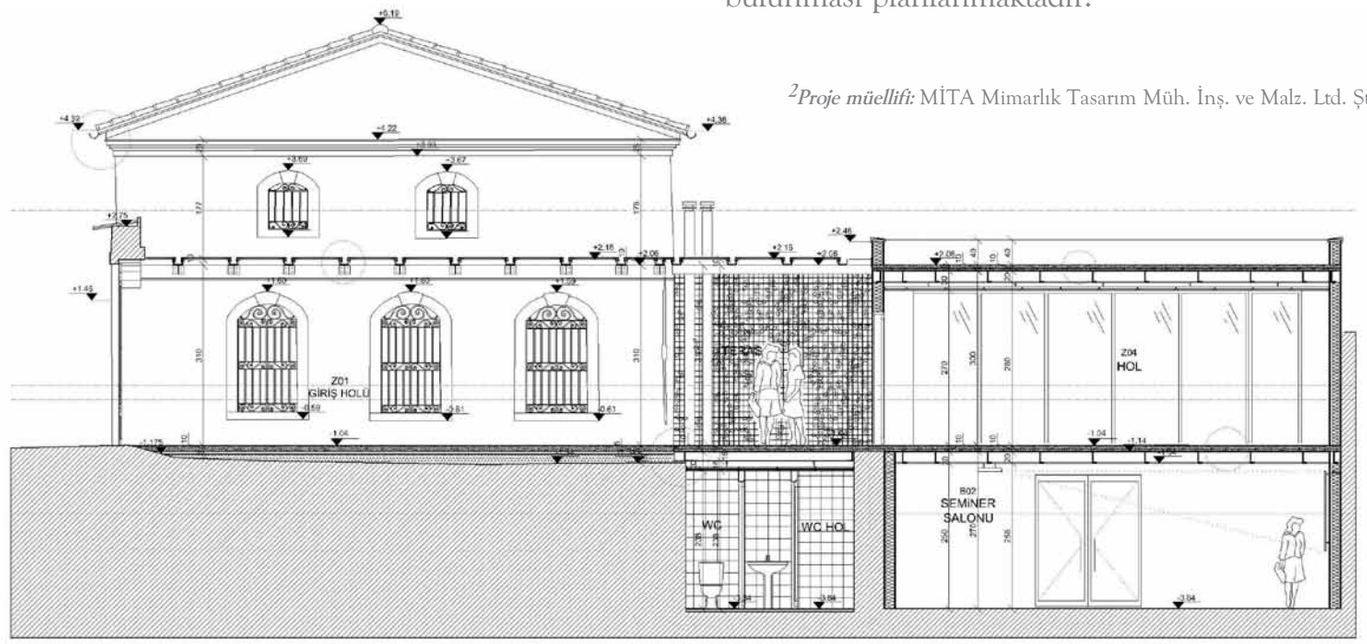

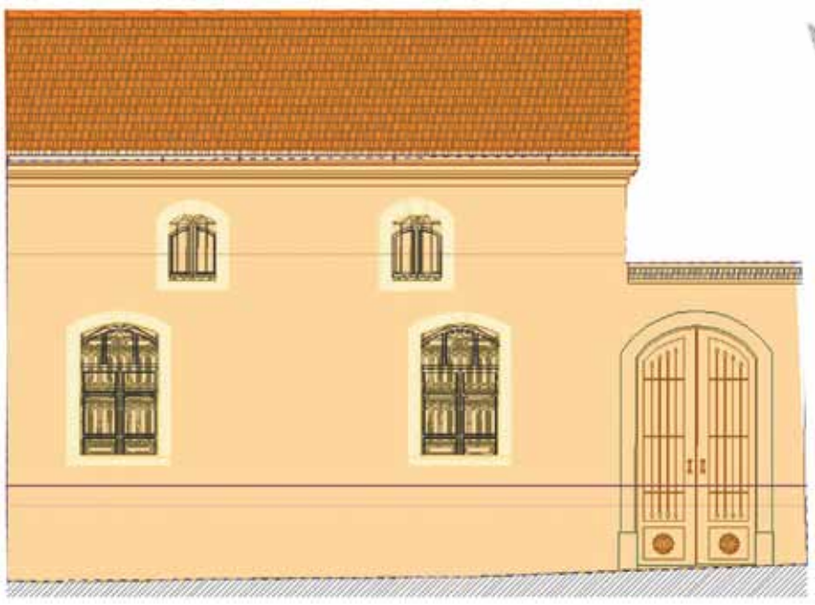
Konak Kızılay Binası[2]

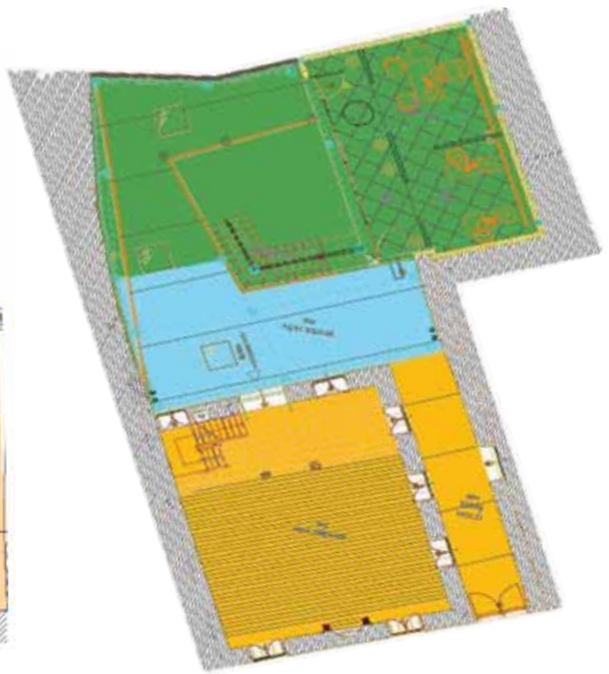
1963 tarihinde Türkiye Kızılay Derneği'nin mülkiyetine geçen Konak Kızılay Binası'nın bilinen en eski sahibi Arnavutoğlu Mescidi Vakfı'dır; yapının yapım tarihine ilişkin kesin bir bilgi bulunmamaktadır. 1937 yılında İzmir Vilayeti Hususi İdaresine satılan yapı 1963 yılına kadar Kuduz Tedavi Merkezi olarak kullanılmıştır. 1963'te önce Balçova Köyü tüzel kişiliğine, ardından da sembolik bir bedelle Kızılay'a satılmıştır. Kızılay tarafından bir süre şube olarak kullanılan bina 1986 yılında depo olarak kiraya verilmiştir. Yıllardır boş ve harap halde bulunan yapı, tapu kayıtlarında mescit olarak görünmektedir. Kızılay İzmir Şubesi'nin başvurusu üzerine Konak Belediyesi ve Kızılay Genel Müdürlüğü arasında düzenlenen protokol ile yapının restore edilmesi ve toplumsal etkinlikler için kullanılması kararlaştırılmıştır.

"Semt Merkezi Kültür Evi" olarak kullanılmak üzere değerlendirilecek olan yapının projesi 2009'da Koruma Kurulu'ndan geçmiş, ihale edilen uygulamasının, Valilik Katkı Payı Fonundan sağlanacak ödenekle 2010 yılında tamamlanması hedeflenmiştir. Yapının, eğitim ve gelir seviyesi düşük mahalle halkının meslek sahibi olmasına ve yaşam kalitelerinin yükseltilmesine katkıda bulunması planlanmaktadır.

[2] *Proje müellifi:* MİTA Mimarlık Tasarım Müh. İnş. ve Malz. Ltd. Şti

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

SÜREKLİLİK ÖDÜLÜ

ODUNPAZARI BELEDİYESİ

HASAN TAHSİN EVİ RESTORASYONU
KIRIM TATAR KÜLTÜR EVİ RESTORASYONU
LÜLETAŞI SERGİ SALONU DÜZENLEMESİ

*2006 yılından bu yana kentsel sit alanı içerisinde sürdürülen "Odunpazarı Evleri Yaşatma Projesi" kapsamında yürütülen çalışmaların, sokak sağlıklaştırma ve restorasyon boyutundan "işlevlendirme" boyutuna geçirilmiş olması; çeşitli uzmanlıkları sürece dahil eden bilimsel yaklaşım ve kaynak yaratma yetkinliği ile farklı kurumlarla işbirliği yapma konusundaki çabaları; somut ve somut olmayan mirası bir bütün olarak korumak ve yaşatmak için gösterilen sistematik yaklaşım; bunların sonucunda Odunpazarı'nı bir kültür turizmi odağı haline getirme stratejisi ile Türkiye'nin kentsel sit alanları için başarılı bir model ortaya koyması nedeniyle Odunpazarı Belediyesi **Süreklilik Ödülü**'ne uygun görülmüştür.*

Hasan Tahsin Evi Restorasyonu[1]

Yapım tarihi kesin olarak bilinmeyen ancak özellikleri nedeniyle 18. yüzyıl sonuna ait bir yapı olduğu tahmin edilen Hasan Tahsin Evi, Kurşunlu Külliyesi'nin ve ticaret alanlarının bulunduğu, kentin eski yerleşim merkezindeki Şarkiye Mahallesi'nde bulunmaktadır. Mülkiyeti belediyeye ait tescilli yapının restorasyonu Eskişehir Sanayici İş Adamları Derneği'nce on yıllık kira karşılığında yaptırılarak yapıya dernek merkezi fonksiyonu verilmiştir.

Hasan Tahsin Evi son dönem geleneksel Eskişehir evlerinin özelliklerini taşıyan bir sivil mimari örneğidir. Yapı doğrudan sokağa açılmayıp, Işıklar sokaktan bahçesine girişi vardır. Kagir zemin kat üstündeki çıkmalı iki kat, ahşap çatkılı ve kerpiç dolgulu olarak, yığma tipi duvarlarla inşa edilmiştir. Cephedeki bağdadi duvarlar yine yatay dikey ve çapraz olarak atılmış olan ahşap direklerin üzerine ince çıtaların çakılması şeklinde oluşturulmuştur. Zemin döşemeleri ve tavanları ahşap olan yapının tavanları çıtakari teknikle süslenmiştir. Üst katta odalar sokak yönüne doğru çıkma yapmakta, üst kat sofası orta kısımda çıkmaların gerisinde kalmaktadır. Alt ve üst katların her bölümünde pencere sayısı aynı ve simetriktir. Restorasyon uygulamasında özgün teknik ve malzemeye sadık kalınmıştır.

[1] ***Uygulama:*** Eskişehir Sanayici İş Adamları Derneği

Mustafa Abdülcemil Kırımoğlu Kırım Tatar ve Kültür Evi Restorasyonu[2]

Kırım Kültür Evi, Eskişehir'in kültürel kimliğinde önemli bir rol oynayan Kırım Türklerinin kültür, sanat ve sosyal faaliyetlerini yürütebilecekleri, gelenek ve göreneklerini yaşatacakları bir mekân olarak tasarlanmıştır. Orta Mahallesi Şeyh Şemsettin sokakta, tarihi bir çevrede bulunan ve mülkiyeti Odunpazarı Belediye'sine ait olan tescilli yapının yapım tarihi bilinmemekle birlikte, 18. yüzyıl sonuna ait olduğu tahmin edilmektedir.

Son dönem Eskişehir evlerinin plan, mimari tasarım, malzeme ve yapım tekniği, cephe ve süsleme özelliklerini yansıtan iç sofalı yapının onarımı İl Özel İdare Fonu ile gerçekleştirilmiştir. Cephedeki bağdadi duvarlar yatay, dikey ve çapraz olarak atılmış olan ahşap direklerin üzerine ince çıtaların çakılması şeklinde oluşturulmuştur. Sokağa bakan cephesi iki adet çıkma ile hareketlendirilmiştir. Süsleme, 18.-20. yüzyıl örneklerinde olduğu gibi daha çok pencere pervazı, pencere kafesleri, saçak ve cumba gibi öğelerde olmak üzere daha sade bir özelliğe sahiptir. Restorasyonunda özgün tekniğe sadık kalınmıştır.

[2] ***Uygulama:*** Göçen İnşaat Mühendislik

Lületaşı Sergi Salonu Düzenlemesi[3]
Dünya sepiyolit (lüle taşı) rezervlerinin yüzde 70'ine sahip olan Eskişehir'de lüle taşı işlemeciliğinin 300 yıllık geçmişi vardır. Eskişehirli ustaların bu zarif taşı kullanarak yarattıkları ürünlerin tanınırlığını artırmak, yeni ustaların yetişmesini özendirmek amacıyla Kurşunlu Külliyesi restore edildi ve içinde atölyelerin de yer aldığı Lületaşı Sergi Salonu'na dönüştürüldü.

Çoğunluğu Osmanlı klasik dönemi ile Cumhuriyet'in ilk yıllarına ait tarihi ve geleneksel yapılardan oluşan bir alanda yer alan Kurşunlu Külliyesi, 1515 yılında Çoban Mustafa Paşa tarafından yaptırılmıştır. Cami çevresinde toplanmış tabhane, hanikah, imaret, kervansaray, aşhane ve sıbyan mektebinden oluşmaktadır.

Caminin güneyindeki "L" planlı hanikah yapısının zaviye ve Mevlevi dergâhı olarak kullanıldığı bilinmektedir. Sekiz basamaklı taş merdivenle çıkılan ve tuğla malzeme ile inşa edilmiş olan giriş cephesinin ortasındaki dikdörtgen formlu açıklık eyvan, önündeki mekâna açılır. Tonoz örtülü, kare planlı odalarda ocak ve dikdörtgen niş bulunur; dikdörtgen formlu açıklıktan odaların önündeki revak kısmına geçilir.

Eskişehir Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından 2005 yılında onaylanan projeye uygun olarak gerçekleştirilen restorasyonun ardından, Lületaşı Müzesi olarak hizmete açılan yapının revak kısmında eserler sergilenmekte, odalar ise atölye olarak kullanılmaktadır.

[3]*Uygulama:* Kütahya Vakıflar Bölge Müdürlüğü

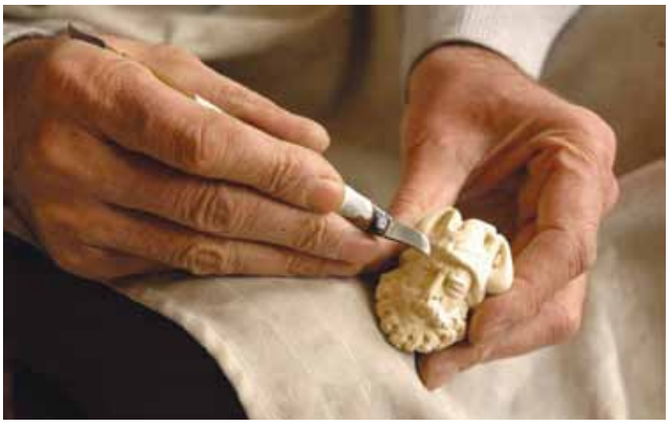

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

PROJE ÖDÜLÜ

İNEBOLU BELEDİYESİ

ESKİ BELEDİYE BİNASI RESTORASYON PROJESİ

*İnebolu'nun merkezinde, kentin yakın tarihinde ve sosyal yaşamında önemli bir yeri olan meydanda bulunan, 19. yüzyılda medrese olarak inşa edildikten sonra Cumhuriyet'in ilk yıllarında belediye binasına dönüştürülen, 1997'den bu yana depo olarak kullanılan yapının, TKB'nin desteğiyle çok amaçlı hizmet binası olarak projelendirilerek belediye hizmet binası olarak işlevlendirilmesi, koruma çalışmalarında sergilenen süreklilik ve kent kimliğini görünür kılma girişimleri nedeniyle İnebolu Belediyesi **Proje Ödülü**'ne uygun görülmüştür.*

ECZANE
BASOGLU PASTANESI

İnebolu'nun merkezinde; 19. yüzyıl yapısı Yahya Paşa Camisi, iki katlı ticaret mekânları ve park ile çevrelenen, bayram kutlamaları ve toplantıların yapıldığı meydanda bulunan Eski Belediye Binası, Sultan Hamid'in talimatı ile 1890 yıllarında, dönemin Kastamonu valisi Abdurrahman Paşa tarafından medrese olarak yaptırılmıştır. 20. yüzyıl başlarında belediye binasına dönüştürülmüş, 1996 yılında yangın geçirmiş, 1997 yılında boşaltılmıştır. Halen üst katları depo, zemin katlar ise dükkân olarak kullanılmaktadır.

Restorasyon projesinin amacı, İnebolu tarihi açısından büyük bir önem taşıyan Eski Belediye Binası'nın yeniden kent yaşamına katılmasını ve meydandaki önemine yeniden kavuşmasını sağlamaktır. Geçmişten günümüze önemini koruyan yapının yeniden kimlikli hale getirilerek gelecek nesillere aktarılması hedeflenmiştir.

Eser zaman içinde yapılan eklentilerle değişikliklere uğramıştır. Zemin katta açılan dükkânlar, alüminyum doğramalar, derzli taş kaplama cephenin 1970'li yıllarda mozaik kaplanması, taş söve, korniş, köşe taşları ve sütunların yağlı boya ile boyanması, yapının tarihi kimliğine zarar vermiştir.

Dış beden duvarlarının tamamı taştır ve avlu taş sütunlarla çevrelenmiştir. İlk yapıldığı dönemde yüksek duvarlarla kapalı olan avlunun ön duvarı 1950 yılında yapılan tadilatla açılmış, demir korkuluklarla çevrilmiştir. Avluya bakan duvarların ahşap kaplaması sonradan yağlı boya ile boyanmıştır. İç mekânlardaki ahşap kaplamalar çürümüş, pek çoğu kontrplak veya sunta ile değiştirilmiştir.

Hazırlanan restorasyon projesinde binanın dönem analizleri yapılmış, değişikliklerinden bazıları sabit tutulurken pek çoğu değiştirilmiş ve aslına uygun haline getirilmiştir. Binanın eklentisi olan arka kısma engelli asansörü yerleştirilmiştir. Bina kültürel faaliyetlerin yapılacağı çok amaçlı hizmet binası olarak projelendirilmiştir.

Proje müellifi: Yüksek mimar Halime Nilgül Şener
Statik Proje Danışmanı: İnşaat yüksek mühendisi Kemal Rahmi Şener

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

PROJE ÖDÜLÜ

KULA BELEDİYESİ

MERYEM ANA KİLİSESİ RESTORASYON PROJESİ

Kent kimliğini oluşturan çeşitli unsurlardan birisine ilişkin tarihi ve kültürel değerlerin simgesi olan, anadili Türkçe olan Kula Rumları'nın tarihine ışık tutan, strüktürel özellikleriyle de özgün bir nitelik taşıyan yapının, bir mimar ve bir sanat tarihçisi işbirliğiyle projelendirilerek bir toplantı ve sergi salonu olarak işlevlendirilmesi, yapının etrafındaki boş alanı da içine alan meydan düzenlemesiyle kentsel bir değeri ortaya çıkarması, projenin aynı zamanda kentin turizme kazandırılması yönünde atılmış önemli bir adım olması nedeniyle Kula Belediyesi ***Proje Ödülü****'ne uygun görülmüştür.*

15

Kula'da Germiyanoğullarından beri bir Hıristiyan mahallesinin olduğu, hem Türk hem de gayrimüslim adı taşıyan, Rumca bilmeyen ve Türkçe konuşan ancak Türkçeyi Grek harfleri ile yazan, kendilerine Karamanlı denilen bir topluluğun yaşadığı bilinmektedir. Bu topluluğa ait bir ibadethane olan Kula Meryem Ana Kilisesi büyük olasılıkla 1831 tarihinde yapılmaya başlanmış, 1837 yılında ise büyük bir onarım görmüştür; bugün ise harap durumdadır. Koruma altına alınması, aynı zamanda kentte ihtiyaç duyulan toplantı, sergi gibi etkinliklerin gerçekleştirilebileceği bir mekân olarak düzenlenerek yaşatılması amaçlanmıştır.

Mülkiyeti Kula Belediyesine ait olan kilise ile ilgili proje çalışması tarihsel araştırma, analiz ve tamamlama yöntemi ile yapıldı. Restorasyon projesi Kula Belediyesinin olanaklarıyla hazırlandı ve Koruma Kurulunun onayını aldı.

Doğu-batı doğrultusunda dikdörtgen planlı olan kilisenin doğusunda, içten ve dıştan yarım yuvarlak bir apsisi vardır. Apsisin önündeki ikonastassis ile sınırlanan bemanın, orjinalde naos zemininden iki basamak yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Naosun batısında yer alan ahşap kadınlar mahfili günümüze ulaşmamıştır. Zemini mermer kaplı olan naosun üzeri içte bağdadi tekniğinde tonoz ile dışta iki yana eğimli kırma çatı ile örtülüdür. Düzgün kabayonu taşlar ile inşa edilmiş olan duvarlarda, taşlar arasına tuğla kırıkları yerleştirilmiştir.

Yapıya giriş güney, kuzey ve batıda bulunan kapılardan sağlanır; üçü naosa, biri bemaya açılmaktadır. Kapıların biçim, oran ve süslemeleri aynıdır. Kuzey, güney ve doğu cephelerinin saçak altında profilli silme bulunur. Naosun kuzey ve güney duvarları üzerinde karşılıklı simetrik yerleştirilmiş yuvarlak kemerli pencereler, doğu duvarında apsis, üstünde üçlü grup oluşturan küçük pencereler ve ayrıca batı duvarına açılmış pencereler bulunmaktadır.

Günümüzde kilisenin benzeri olan örneklerin azalması, yapının korunmuş doku içinde yer alması, strüktür sisteminin belge niteliğinde olması ve etrafındaki evlerle birlikte bir dönemi yansıtıyor olması yapıyı değerli kılmaktadır. Özellikle strüktürel özellikleri, alçı süslemeleri ve nitelikli giriş kapısı yapının ayırt edici özellikleri arasındadır.

Proje müellifi: Yusuf Perçin Erturan Mimarlık Bürosu

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

PROJE ÖDÜLÜ

NİKSAR BELEDİYESİ

NİKSAR KALESİ RESTORASYON PROJESİ

*İçinde saray, cami, kilise, zindan, medrese, depo, sarnıç, hamam, tekke, türbe, kışla yapıları ve kalıntıları bulunan Roma dönemi eseri olan kalenin, ÇEKÜL Vakfı, Tokat Valiliği ve İl Kültür Turizm Müdürlüğü ile birlikte değerlendirilerek, Tarihi Kentler Birliği, Tokat Valiliği, Niksar Belediyesi, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile İl Kültür Turizm Müdürlüğü'nün destek ve kaynaklarıyla projelendirilmesi, alanda yerel halkın kullanımı için rekreasyon alanlarının düzenlenmesinin ve İç kaledeki yapıların kent kimliğini güçlendirmek amacıyla sergileme mekânı olarak işlevlendirilmesinin hedeflenmesi, yerel halkın bir toplantıyla çalışmalara yönelik bilgilendirilmesi, projenin kaleiçi canlandırma çalışmalarına örnek oluşturması nedeniyle Niksar Belediyesi **Proje Ödülü**'ne uygun görülmüştür. Proje aynı zamanda, yeni seçilen belediyenin süreklilik konusundaki çabalarının kanıtı olarak da jürinin takdirini kazanmıştır.*

Niksar Kalesi Restorasyon Projesi Niksar Belediyesi, Kültür Bakanlığı, Tokat Valiliği, Tarihi Kentler Birliği ve Çekül Vakfı ile yapılan değerlendirmeler sonucunda alınan karar doğrultusunda, mülkiyeti belediyeye ait olan kalenin korunarak yaşatılması ve tüm değerleriyle gelecek kuşaklara aktarılmasını amaçlamaktadır. Kale içinde yer alan yapıların belgelendirilmesi ve rölöve, restorasyon ile çevre düzenlemesi projelerinin hazırlanmasını kapsamaktadır.

Roma döneminde asıl şeklini almış akropol durumundaki Niksar Kalesi, daha sonraki Bizans ve Türk egemenlikleri süresince pek çok değişikliğe uğramıştır. Barındırdığı tarihi ve kültürel öğeler bakımından çok zengin bir mekân olan kalenin yapım tarihi kesin olarak bilinmiyor. Maduru ve Çanakçı dereleri arasından yükselen bir tepe üzerine kurulmuş bulunan kalenin surları iç, orta ve dış kale olarak inşa edilmiş. Bu özelliği ile Orta Karadeniz bölgesinin iç kısımlarını denetleyen bir garnizon görevi üstlenmiş.

İç kalede Yağıbasan Medresesi, Kale Kilisesi, Kale Mescidi, Kale Hapishanesi gibi tescilli yapılar bulunmakta, ayrıca Cin Camisi, buğday depoları, su sarnıçları, kale hamamı, tekkeler, türbeler, kışla binası, yarasa deliği gibi bölümler de yer almaktadır. Niksar Kalesi, günümüze diğer Anadolu kentlerindeki benzerlerinden daha sağlam olarak ulaşmış bulunuyor. Belli bölgelerde halen varlığını koruyan kale duvarlarına rağmen yapı genel olarak işlev göremez duruma gelmiş. Özellikle alt kotlarda, yoğun yerleşim alanı içinde bulunan duvarları ciddi insan müdahalesine maruz kalmış.

Proje hazırlık aşamasında, koruma kurulu ile görüşülmüş, Çekül Vakfı Başkanı Metin Sözen ile değerlendirilmiş, dönemin Tokat Valisi ve İl Kültür Turizm Müdürü ile paylaşılmıştır. Halkı bilgilendirmek amacıyla bir basın toplantısı düzenlenmiş, yerel basında haber olarak yer almıştır. Çalışma, Niksar Belediyesi'nin öz kaynaklarının yanı sıra, Tarihi Kentler Birliği, Valilik İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ve Kültür

Proje müellifi: Kalan Müh. San. İnş. Ltd. Şti. Yük. mimar Selma An

ve Turizm Bakanlığı'ndan sağlanan destek ile gerçekleştirilmiştir.

Rölöve projeleri, fotoğrafların yanı sıra lazer tarayıcı ve total station gibi teknolojik araçlar kullanılarak hazırlanmıştır. Restorasyon projesinde kale sur dokusunun mevcut hali korunarak temizleme, sağlamlaştırma ve eksik yerlerin tamamlanması amaçlanmıştır. Çevre düzeni projelerinde ise yerel halkın gereksinimleri temel alınarak bir tasarım geliştirilmiştir. Proje Ekim 2009 tarihinde Koruma Kurulu tarafından onaylanmıştır.

İç kalede yer alan askeri yapıların sergi mekânları olarak düzenlenerek kentliye yaşadığı şehrin tarihi geçmişi ve değerleri hakkında farkındalık kazandıran bir işlev verilmiştir. Ayrıca çevre düzenlemesi ile yerel halkın yararlanacağı rekreasyon alanları yaratılmıştır.

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

PROJE ÖDÜLÜ

ŞANLIURFA BELEDİYESİ

DOĞU SURLARI VE HARRAN KAPI RESTORASYON PROJELERİ

*Bir koruma projesi olmanın ötesinde, kentin gelişim sürecinin belgelenmesine ve diğer surlar için aydınlatıcı olmasına katkı sağlaması, bir dönemin kentleşme tarihine ışık tutan surların bir bölümünün sergi alanı, okuma salonu ve kafeterya olarak işlevlendirilmesi, çevresinin peyzaj çalışması ile düzenlenmesi, alanın en az müdahale ile toplumsal hayata katılması, gelecekte kent surlarının tümünün birlikte değerlendirilerek korunmasının hedeflenmesi nedeniyle Şanlıurfa Belediyesi **Proje Ödülü**'ne uygun görülmüştür.*

Urfa şehir surlarının inşa tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte, M.S. 408'de Harran Kapı yakınına şehit Barlaha anısına Piskopos Diogenus tarafından bir kilisenin yaptırıldığı ve bu tarihten itibaren "Barlaha Kapısı" olarak anıldığı kaynaklarda yer almaktadır. Buna göre, surların M.S. V. yüzyıl başlarında mevcut olduğu anlaşılmaktadır. Kentin güney kapılarından olan Harran Kapı kentte günümüze ulaşmış tek sur kapısıdır. Şanlıurfa Surlarının bir bölümü olan Doğu Surları ile Harran Kapı'nın restore edilerek kültürel mirasın korunması ve devamlılığının sağlanması, kentin tarihinin ve kent gelişiminin belgelenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca geliştirilecek yeni projelerle kentte yer alan tüm sur parçalarının değerlendirilmesi ve turizme katkısı açısından da değer taşımaktadır.

Mülkiyeti Şanlıurfa Belediyesine ait olan şehir surlarının projesi KUDEB birimi denetiminde, Harran Üniversitesi'nin bilimsel rehberliği altında uzman kadrolarla işbirliğiyle hazırlanmıştır. Koruma Kurulu'nca onaylanmış olan projeler doğrultusunda uygulama çalışmalarına başlanacaktır.

Surlara ilişkin net bir fotoğrafın olmaması ve birçok yerde yıkıntı ve eksikliklerin bulunması restitüsyon açısından sorun yaratmış, ancak mevcut taşların doku ve yüksekliklerinden yararlanılmıştır. Surlara eklenen yapıların yakın zamanda yol genişletme çalışmaları sırasında yıkılmış olması da izlerin takip edilmesini zorlaştırmıştır. Tarihi surların anıtsallıkları ve eskilik değeri göz önünde tutularak, hiç dokunulmaması gerektiği kanısına varılmıştır. Daha fazla zarar görmeden ve yıkılmadan varlığını sürdürebilmesi için en az müdahale ile gönyesine getirilmesi, yıkılmış olan yüzey bölümlerde plastik onarım yapılması ve yüzeylerin bitkilerden arındırılması önerilmiştir.

Yapıda yer alan beş adet oda, okuma salonları ve sergi alanları olarak düzenlenecek ve "Urfa Surları Sergileme" mekânı olarak kullanılacaktır. Yerleri tespit edilemeyen sur taşlarından da peyzaj unsuru olarak yararlanılacaktır. Aydınlatma ile geceleri de görsel etki arttırılacaktır.
4 no.lu mekâna giriş için eklenecek olan çelik konstrüksiyon ve cam basamaktan oluşan merdiven, hem yapıyı kapatmayacak hem de farklı dönem eki olduğu belirtilecektir.

Proje müellifi: Mimar Seydi Yüzgül

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

PROJE ÖDÜLÜ

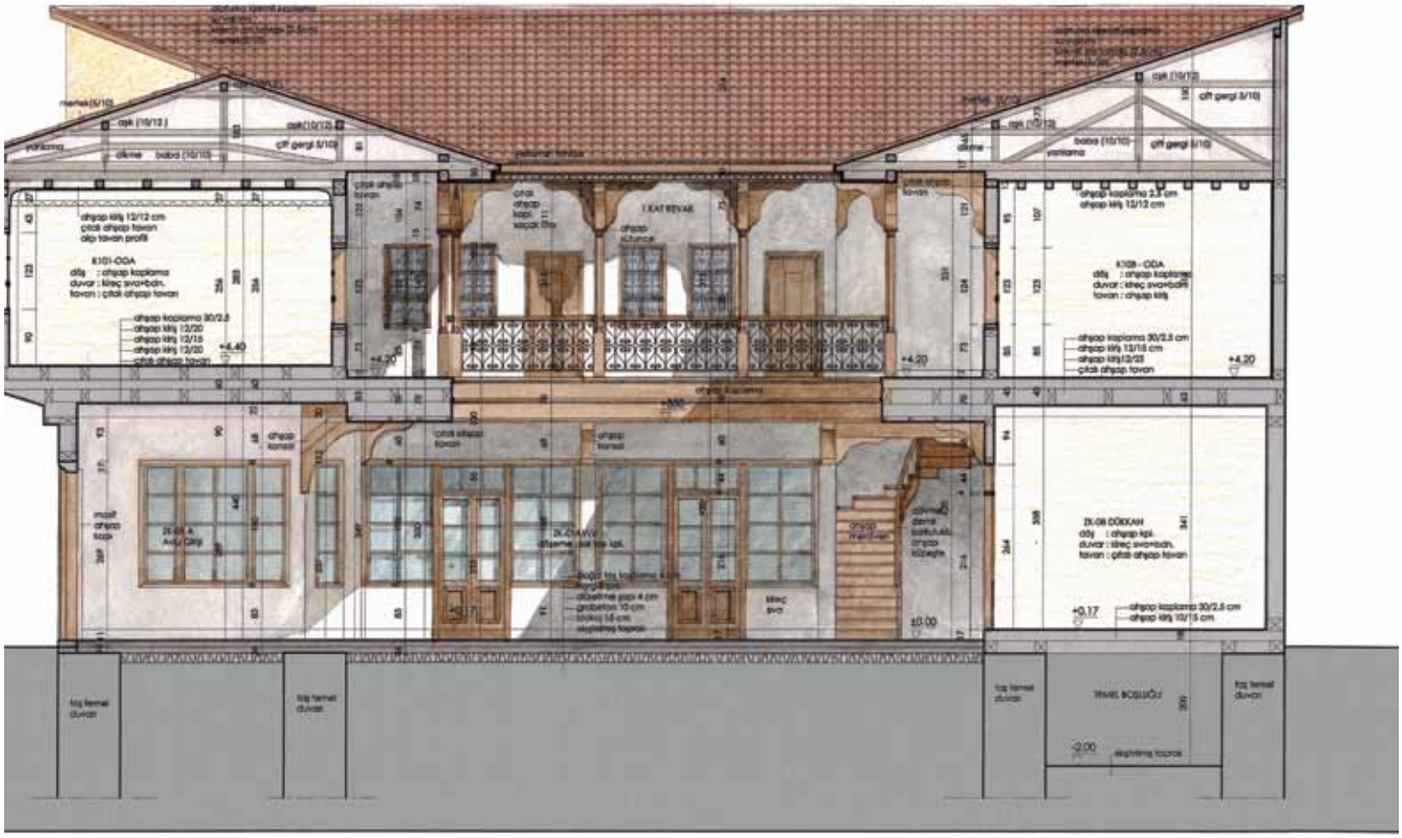
SİVAS BELEDİYESİ

ÇORAPÇI HAN RESTORASYON PROJESİ

*Tarihi doku açısından zengin, ticari açıdan yoğun merkezi bir bölgede, 19. yüzyılda inşa edilmiş ahşap bir yapı olan Çorapçı Han'ın Tarihi Kentler Birliği desteğiyle projelendirilerek ayağa kaldırılması, bölgenin zengin mirasının kimlikli bir bütünlük içinde, kültür turizmi odağı olarak öne çıkarılması nedeniyle Sivas Belediyesi **Proje Ödülü**'ne uygun görülmüştür.*

Çorapçı Han; Taş Han, Subaşı Hanı ve Yeni Cami'nin yanı sıra Kurşunlu Hamam, Behrampaşa Hanı, Kümbet, Ziyabey Kütüphanesi, Ulu Cami, Meydan Camisi ve Meydan Hamamı gibi çok sayıda tarihi yapının bulunduğu, Sivas'ın en eski yerleşim bölgelerinden birinde yer almaktadır. Çorapçı Han'ın restore edilmesi ve fonksiyon kazandırılması, çevresindeki tüm tarihi dokunun korunması ve yaşatılmasına katkıda bulunacak, onlarla bir bütünlük içinde kentin turizmine yönelik katkı sağlayacaktır. Han aynı zamanda kentin ticari faaliyetlerinin yoğun olduğu bir merkezde yer almaktadır. Batısındaki Yeni Cami ve kuzey batısındaki Subaşı Hanı ile birlikte, meydana yaklaşık 2000 m2 lik bir cephe oluşturmakta, kentin ana arterlerinden Atatürk Caddesi üzerinde çok yakın mesafede bulunan ve ticari işlevini devam ettiren iki katlı Taş Han'la da bütünlük içinde bulunmaktadır.

19. yüzyılda inşa edilmiş olan Çorapçı Han iç avlulu, üç cephesiyle dışa kapalı, testere dişli çıkmalarıyla meydana açılan ahşap bir han yapısıdır. Geçmişte alt kat dükkân, üst katı ise odalara bölünerek otel olarak kullanılmıştır. Üst katta avluyu çepeçevre dönen ahşap sütunlu revaktan odalara geçilmektedir. Alt katta ise, çepeçevre dükkânlarla çevrili olan avluda dükkânlar camekânlı pencere ve kapılarla avluya açılır. Cephelerden izlenebildiği kadarıyla geçmişte yapıya yaslanmış yapıların olması olasıdır. Çatısı harap olmuş, alaturka kiremitlerin yerini büyük oranda oluklu saç ve gelişigüzel yerleştirilmiş saç plaklar almıştır. Meydana bakan cephede yalın bir düzen izlenir.

Yapının geçirdiği yangında, meydana açılan kapının olduğu bölümdeki dükkânlarda önemli tahribat meydana gelmiştir. Ayrıca yol genişletilmesi sırasında yapının kuzeydoğu köşesi kesilmiş, sonradan briketle örülerek kapatılmıştır. Zemin kattaki dükkânlar tümüyle haraptır; kapı ve pencere doğramaları yok olmuş, zemin kaplamaları parçalanmış, bir bölümü yok olmuştur. Üst kat odalarında da benzer sorunlar mevcuttur. Briketle örülmüş cephe dışındaki arka ve yan cepheler çamur sıva ile kaplanmış ve oldukça harap durumdadır. Tarihi Kentler Birliği'nin desteğiyle hazırlatılan restorasyon

Proje müellifi: Yük. mimar-restoratör Y. Metin Keskin

projesi Sivas Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından onaylanmış, ihalesi yapılmıştır. Uygulama Sivas Belediyesi tarafından gerçekleştirilecektir.

Restorasyon projesinde, yol genişletmesi sırasında yıkılan kuzeydoğu köşe duvarı, yolun daraltılması göze alınarak yeniden tamamlanmıştır. Üst kata sonradan açılan kapıdan girilerek çıkılan merdivenin yanlış konumu projede değiştirilmiş, buna karşılık oda düzenleri ve revaklı bölüm aynen korunmuştur. Yalnızca, yan sokak ile meydanın kesiştiği köşedeki odada sonradan eklenen bölme duvarları, dolaplar ve kapılar kaldırılmıştır.

Yapının restorasyonunda geleneksel yapım yöntemlerinin kullanılması, kullanılabilir ahşap parçalarla oluşturulacak yapı iskeletinde araların geleneksel kerpiç dolguyla doldurulması, cephelerde kireç harçlı sıva uygulanması öngörülmüştür.

Giriş kapıları onarılarak korunacak, dükkânlardaki ve odalardaki harap olmuş doğramaların yerine aynı kesit ve profillerde doğramalar yapılacaktır. Pencerelerdeki dövme demir parmaklıklar ve korkuluklar korunacaktır. Yapının çatı örtüsü, kırma çatı düzeninde içe ve dışa eğimli olarak planlanmıştır. Çatı örtüsü alaturka kiremit olacaktır.

Çorapçı Hanı'nın önünde yer alan basit konstrüksiyonlu dükkân birimlerinin hanla ilişkisinin olumsuz konumu düşünülerek kaldırılması öngörülmüştür. Hanın önündeki giriş kapısının açıldığı alan meydan ve park olarak değerlendirilecektir.

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

UYGULAMA ÖDÜLÜ

AKSARAY BELEDİYESİ

KENT MEYDANI ÇEVRE DÜZENLEMESİ
EĞRİ MİNARE ÇEVRE DÜZENLEMESİ
ULU CAMİ ÇEVRE DÜZENLEMESİ
TARİHİ AKSARAY EVLERİ RESTORASYON PROJESİ
TARİHİ KÖPRÜLERİN RESTORASYON PROJESİ
SOMUNCUBABA KÜLLİYESİ RESTORASYON PROJESİ

Kent kimliğini öne çıkaran önemli değerlerin korunup yaşatılması yönündeki kararlılığı ve cesur girişimlerinin yanı sıra, Cumhuriyet değerlerini barındıran Kent Meydanı, Selçuklu dönemi eseri Eğri Minare ve Karamanoğullarından kalan Ulu Cami'nin çevre düzenleme uygulamalarında, tarihi dokuyu bozan kimliksiz yapıları kaldırarak tarihi anıtlara değer kazandıran çalışmaları, aynı zamanda sivil mimarlık mirası, Selçuklu köprüleri ve erken Osmanlı mirası Somuncu Baba Külliyesi'nin restorasyon projelerini de içeren üç uygulama ve beş proje ile yarışmaya katılması nedeniyle Aksaray Belediyesi ***Uygulama Ödülü****'ne uygun görülmüştür.*

Kent Meydanı Çevre Düzenlemesi[1]

Tarih boyunca Orta Anadolu'da bir kavşak olma özelliğini korumuş olan Aksaray, Selçuklu ve Osmanlı geçmişinin izlerinin yanı sıra Cumhuriyet döneminin Ulusal Mimarlık örneği yapıları da barındıran önemli bir kenttir. Kentin merkezinde yer alan Hükümet Konağı, Defterdarlık, Adliye ve Jandarma Binası'dan oluşan yapılar grubu, proje uygulaması kapsamında, etrafındaki görünümü bozan eski yapılardan arındırılmış, meydan tasarımı ve uygulaması ile üç tarihi eser olanca güzelliğiyle ortaya çıkarılmıştır. Proje, Peyzaj Mimarları Odası'nın 2009 yılında ilkini düzenlediği Ulusal Peyzaj Mimarlığı Ödülü'nün "Uygulanmış Proje" dalında birincilik ödülü almıştır.

Yapımı 1929 yılında tamamlanan Hükümet Konağı günümüzde de aynı işlevini sürdürmektedir. Avrupa Neoklasik üslubunu yansıtan yapının ön cephesinde, yabancı orijinli saksı motifleri ile Selçuklu ve Osmanlı çinileri bir arada yer alır. Cephedeki sütunlarda da Selçuklu ve Osmanlı motiflerinin yanı sıra Dor ve İon sütun başlıklarından, Selçuklu ve Osmanlı mukarnaslı sütun başlıklarına kadar uzanan karma bir üslup göze çarpar. İki sütunlu ve yandan çift merdivenli girişi ve çıkmaları ile gri kesme taştan yapılmış dört katlı konağın ikinci katında, çatıdaki yalancı kubbenin tam altına rastlayan büyük bir kabul salonu vardır.

Semerdam biçimli üst kat penceresinin üzerinde çinilerle süslü bir bölüm bulunan, sarı kesme tüf taşından üç katlı Defterdarlık Binası da bir Cumhuriyet dönemi eseridir. Kabartma silme ile birbirinden ayrılan katlarıyla Adliye ve Jandarma Binası ise iki sütunlu yandan iki merdivenli girişi ile gri kesme taştan inşa edilmiştir.

[1] ***Proje müellifi:*** ProMim Proje - Peyzaj mimarı Selami Demiralp
Uygulama: M. Zeki Kalya ve ATM Peyzaj Temz. Ltd. Şti. ortak girişimi

Eğri Minare Çevre Düzenleme Proje Uygulaması[2]

1221-1236 yılları arasında I. Keyhüsrev tarafından yaptırıldığı sanılan Selçuklu döneminin önemli eserlerinden biri olan Eğri Minare, kırmızı tuğla ile inşa edildiği için Kızıl Minare olarak da bilinir. Çok harap durumda olduğu için 1883'te yıktırılan camisinin yerine bu tarihte yenisi inşa edilmiştir. İncelemeler, minarenin ustası tarafından eğri olarak inşa edildiğini göstermektedir. 1973 yılında yıkılma tehlikesine karşı gövdesinden çelik halatlarla yere bağlanarak sağlamlaştırılmıştır. Uluırmak kıyısında bulunan yapı, proje uygulaması kapsamında, çevresinde olumsuz bir görünüm yaratan eski yapılardan arındırılarak olanca güzelliğiyle ortaya çıkarılmıştır. Sosyal ve kültürel hayata katkısı yanında, halkın desteği ve tanıtım çalışmaları ile Aksaray ile özdeşleşen bir turizm mekânı oluşturulması amaçlanmıştır.

[2]***Proje müellifi:*** Peyzaj mimari Yalçın Memluk ve peyzaj mimarı Şule Aslan
Uygulama: Genel Müh. Ltd. Şti.

Ulu Cami Çevre Düzenleme Proje Uygulaması[3]

Kentin merkezinde yer alan tarihi Ulucami'nin yapımına Karamanoğulları döneminde, Alaaddin Bey'in oğlu Karamanoğlu II. Mehmet Bey zamanında (1402-1424) başlanmış, oğlu II. İbrahim Bey zamanında (1424-1463) tamamlanmıştır. Selçuklu sultanı Kılıçaslan'ın yaptırmış olduğu cami harap olunca minberi Ulucami'ye yerleştirildiğinden Selçuklu eseri olduğu sanılmıştır. Selçuklu ağaç işçiliğinin en güzel eserlerinden olan minber abanozdan olup, üzerinde kabartma geometrik şekiller bulunmaktadır. Caminin portali de Selçuklu döneminin tipik örneklerinden olmasına rağmen, sonraki onarımlarla birçok özelliğini yitirmiş, önündeki avlunun zemini yükseltildiğinden portal aşağıda kalmıştır.

Güneybatısında bulunan taç kapıdan girilen yapı, birbirine kemerlerle bağlı on iki ayak üzerinde inşa edilmiştir. İç mekân, mihrap duvarına dikey, çapraz tonozlarla örtülmüş beş sahından oluşur.

Ulucami'nin dışına destek amaçlı konulan payandalar cephenin görünümünü çirkinleştirmiştir. Bugünkü minaresi 1925 yılında yapılmıştır.

Proje uygulaması öncesinde caminin güneyinde bulunan ve kullanılmayan eski Kız Meslek Binası kaldırılmış, avlu orijinal zeminine indirilmiş, yapı tüm güzelliğiyle ortaya çıkarılmıştır. Çevre düzenlemesi ile seyir alanları, şadırvan, oturma alanları ve dört havuz eklenmiştir.

[3] ***Proje müellifi:*** A&Z Mimarlık Ltd. Şti. – Mimar Zehra Aksu
Uygulama: Ahenk Yapı İnş. Tur. Mad. San. Ltd Şti.

Tarihi Aksaray Evleri Restorasyon Projesi[4]

Geleneksel Aksaray evlerini korumak, Uluırmak çevresindeki tarihi evleri lokanta, pansiyon ve kafeterya olarak işlevlendirmek amacıyla, Zincirli Muhsin Çelebi Mahallesi'nde bulunan, mülkiyeti belediyeye ait tescilli evlerin restorasyon projesi hazırlanmıştır.

Yapılar üzerindeki muhdes ekler kaldırılmış, kapatmalar açılmış, orijinal izler esas alınarak, benzer yapı elemanlarının biçim ve malzemesi kullanılarak binalar özgün biçimine kavuşturulmuştur. Yeni işleve uygun düzenlemeler yapılmıştır. Uluırmağın getirdiği birikinti ile oluşan bölgede, dolgu zeminden kaynaklanan hasarlar giderilmiştir.

Anadolu kentlerindeki, dar sokaklarda bitişik nizamlı geleneksel konutlardan farklı olarak birbirinden ayrı, bahçeler içinde bulunan geleneksel Aksaray evlerinde, ocaktan çıkarıldığında kolay işlenen, zamanla suyunu kaybederek sertleşen gözenekli ve hafif yapı taşlarından olan volkanik Selime tüfü kullanılmıştır. Homojen olmayan bir yapıya sahip olduğundan yer yer ayrılabilen, bu nedenle de taşıyıcı sistemde sorun yaratan bu malzeme nedeniyle, projeye konu olan evlerde de görülen bu tür olumsuzluklar ele alınmıştır.

[4] *Proje müellifi:* Mimar Zeynep Dülgerler

Tarihi Selçuklu Köprülerinin Restorasyon Projesi[5]
Aksaray ili sınırları içinde Romalılar, Bizanslılar, Selçuklular dönemlerinde birçok köprünün bulunduğu kalıntılardan anlaşılmaktadır. Zaman içinde bu köprüler, eski yollar terk edildikten sonra, yakın köylerin sakinleri tarafından taşları sökülerek kullanılmıştır. Aksaray içinden geçen Uluırmak üzerinde bugün bulunan köprülere yeniden hayat vererek, kent içi ulaşımın temel unsurları olarak gelecek nesillere aktarılması amaçlanmıştır. Hasas, Nakkaş ve Debbağlar Köprülerinin restorasyon projelerinin uygulaması 2010 yılı içinde gerçekleştirilecektir. İki küçük, bir büyük olmak üzere üç gözlü kesme taştan yapılmış olan **Hasas Köprüsü (Başköprü)**'nün, Sultan Alaaddin ya da II. Kılıçarslan tarafından yaptırıldığı sanılmaktadır. Dere mahallesi ile Çerdiğin mahallesini birleştirmektedir. Üç gözlü, kesme taştan Selçuklu eseri olan **Nakkaş Köprüsü**, Nakkaş ve Meydan mahallelerini Dere mahallesine bağlar. Yuvarlak üç kemerin biri büyük ikisi küçüktür. Azmi Milli un fabrikası yanında bulunan ve Hacı Ali Paşa tarafından payandalarla takviye ettirilmiş olan **Debbağlar Köprüsü** de bir Selçuklu dönemi eseridir.

[5]***Proje müellifi:*** Mimar Zeynep Dülgerler

Somuncubaba Külliyesi Restorasyon Projesi
Somuncubaba Türbesi, Aksaray mezarlığının yanı başında, tekke bakiyesi, mescit, itikafhane ve çilehane yapılarıyla birlikte, yanlış müdahalelerle bozulmuş ve hoyratça kullanılmış bir alandadır.

Anadolu'nun yetiştirdiği büyük değerlerden Hacı Bayram-ı Veli'nin hocası Hamidüddin Aksarayi Somuncu Baba'nın zaviyesi de neredeyse tamamen yok olmuştur. Alanın restorasyonu ve yeniden düzenlenmesi türbe ve külliye olarak iki aşamalı olarak düşünülmüş, halka açık inanç turizmine yönelik dini mekân olarak tasarlanmıştır.

Türbenin önündeki alanla yol arasındaki yüksek kot genişletilmiş, elde edilen alana Selçuklu ve ilk devir Osmanlı mescitlerini hatırlatan 800 kişilik ahşap revaklı, çatılı bir mescit tasarlanmıştır. Türbeye çıkan geleneksel merdivenli bir sokak düşünülmüş, solda kafeterya ve lokanta, cami ön avlusunun altına ise arasta tarzında alışveriş birimleri önerilmiştir. Ayrıca Somuncu Baba namıyla bilinen Hamidüddin Aksarayi'nin lakabını çağrıştıran fırın kültürünü yaşatmak için bir ekmek fırını da eklenmiştir. Ek olarak çok amaçlı bir salon, mezarlıklar müdürlüğü ve gasilhane gibi işlevler de düşünülmüştür.

2004 yılında Konya Vakıflar Bölge Müdürlüğü tarafından ele alınan ve 2006 yılında hazırlanarak onaylanan Somuncubaba Türbe restorasyon projesinin uygulaması, Aksaray Belediyesi tarafından 2010 yılında tamamlanacak, ardından da Somuncubaba Külliyesi projesinin uygulamasına başlanacaktır.

[6]***Proje müellifi:*** Mimar M. Fikri Aktan

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

UYGULAMA ÖDÜLÜ

BERGAMA BELEDİYESİ

GAZİPAŞA İLKOKULU RESTORASYONU VE BUTİK OTEL OLARAK İŞLEVLENDİRİLMESİ

*1867 yılında Rum okulu olarak inşa edilen, Cumhuriyet'ten sonra 1955 yılına kadar Gazipaşa İlkokulu olarak kullanılan ve o tarihten bu yana atıl olan yapının, TKB desteğiyle projelendirildikten sonra il özel idare fonlarıyla restore edilmesi ve butik otel ve restoran işlevi verilmesi, orijinal dokunun ortaya çıkarılıp dönemin yapı özelliklerine uygun olarak yapılan restorasyonun ardından, tarihi bir merkeze uygun bir konaklama tesisi kazandırılması nedeniyle Bergama Belediyesi **Uygulama Ödülü**'ne uygun görülmüştür.*

1867 yılında Rum çocukları için okul olarak inşa edilmiş, Cumhuriyet'ten sonra Gazipaşa İlkokulu olarak 1955 yılına kadar kullanılmış, aynı yıl geçirdiği yangın sonrası harap olmuş ve terk edilmiş olan tescilli yapının mülkiyeti İzmir İl Tüzel Kişiliğine aittir. İl Genel Meclisi kararıyla, restore edilerek kamu yararına kullanılması için Bergama Belediyesi'ne tahsis edilmiştir. Yapının mimari projeleri TKB'nin 2006 yılındaki proje desteği ile hazırlatılmış, restorasyon uygulaması İzmir İl Özel İdaresi'nin katkısı ile yaptırılmıştır. Bodrum üzerine bir katlı olarak almaşık duvar tekniğinde inşa edilmiş olan okul, iki büyük bina ve aralarındaki servis mekânları ile iki çeşmeden oluşan bir yapı grubudur. Bu özelliklerinin yanı sıra ana cadde üzerindeki konumu, gabari ve karakteristik cephe özellikleri ile tarihi kent dokusu içinde önemli bir yere sahiptir.

Taksim Caddesine açılan ufki kemerli ana giriş kapısının sahanlığı, tonozlu sarnıcın üst döşemesidir. Sokak tarafındaki diğer kapısı basık kemerli, üçgen alınlıklıdır. Sokak cephesi kesme taş kaplamalıdır. Pencerelerin üst kısmında alçak kabartma olarak ortada birer çiçek ile iki yanda laleler, lalelerin devamında yıldız armaları bulunur. Neo-Grek üslubunda yapılan okulun sokak tarafındaki binasının sınıflara bağlandığı koridorda küçük kapının yuvarlak kemerinin iç yüzeyinde altıgenler içersinde akantus yapraklarıyla bezenmiş bitkisel motifler yer alır. Kemerin oturduğu sütun başlıkları korint nizamdadır.

Bahçesinde 1890 yılında yapılan kazılarda ortaya çıkan M.S. 2. yüzyıla tarihlenen Roma lahiti çeşme olarak kullanılmış ve üç girlandla bezelidir. Okul bahçesinde kesme taşla 1867 yılında yapılmış ayrı bir çeşmesi daha bulunur.

Restorasyondan önce geçirmiş olduğu yangın nedeniyle tahribata uğramış ve hızlı bir yok olma sürecine girmiş olan yapı restore edilerek tüm görkemiyle ortaya çıkarılmıştır. Butik Otel ve Restoran olarak restore edilen yapı; yerli ve yabancı turizme kazandırılacaktır.

Proje müellifi ve uygulama: Dor İnşaat, Taahhüt, Mimarlık

EXIT

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

UYGULAMA ÖDÜLÜ

BİRGİ BELEDİYESİ

ŞEHİT GÜROL MADAN CADDESİ SOKAK SAĞLIKLAŞTIRMA VE CEPHE RESTORASYONU

*Tarihi beldenin girişinde, Çakırağa Konağı ve Dervişağa Camisi ile birlikte oniki adet tescilli sivil mimarlık örneğinin bulunduğu cadde üzerindeki yapı cephelerinin aslına uygun şekilde sağlıklaştırılması; caddedeki altyapı ve üstyapı çalışmalarıyla birlikte kent kimliğini ortaya çıkaran bir bütünlük sağlanması; İl Özel İdaresi kaynaklarıyla yapılan uygulama sırasında, yerel halk ve sivil toplum kuruluşlarının düzenli olarak bilgilendirilmesi; kamu-yerel-sivil-özel işbirliği ve akılcı kaynak kullanımı ile yıllara yayılan kararlı çalışmalarla somut sonuçlar elde edilmesi nedeniyle çalışma, belde ölçeğinde yürütülen katılımcı ve bütünsel koruma stratejisinin bir parçası olarak jürinin takdirini kazanmış ve Birgi Belediyesi **Uygulama Ödülü**'ne uygun görülmüştür.*

Aydınoğulları Beyliğine başkentlik yapmış Birgi, efsanelere konu olmuş Bozdağların güney eteklerinde, kar suları ile beslenen Birgi çayının her iki tarafında kurulmuş, yaklaşık 5000 yıllık tarihi geçmişe sahip bir beldedir. Beldenin simgesi niteliğindeki Çakırağa Konağı ve Dervişağa Camisi'nin bulunduğu Şehit Gürol Madan Caddesi, beldenin ziyaretçileri tarafından da yoğunlukla kullanılan bir güzergâh olması nedeniyle, sokak sağlıklaştırma ve restorasyon uygulamalarına bu caddeden başlanmasına öncelik verilmiştir. Belde girişinde bulunan ve Birgi çayının batı kenarında dereye paralel olarak uzanan yaklaşık 1,5 km uzunluğundaki cadde üzerinde, 18. yüzyılda yapılmış özel mülkiyete tabi çok sayıda sivil mimarlık örneği yapının yanı sıra beldeye önemli siluet kazandıran 12 adet sivil mimarlık örneği tescilli kültür varlığı da aralıklarla konuşlanmış bulunmaktadır.

Sokak sağlıklaştırma uygulaması sırasında basit onarım müdahaleleri ile birlikte, beldenin tarihi dokusu ile uyuşmayan, eski Bozdağ yolunun belde içinden geçtiği dönemden kalma asfalt yol kaplamaları, doğal parke granit taşlarla, kaldırımları doğal andezit taşı ile değiştirilmiş, elektrik ve telefon hatları yer altına alınmış, caddeye cephesi bulunan tüm binaların bahçe kapı girişleri de dahil olmak üzere çatı ve cephelerinde cephe restorasyon işlemleri yapılmıştır.

İzmir II Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun Mayıs 2008 tarihinde onayladığı sokak sağlıklaştırma projesinin uygulaması, İl Özel İdaresi fonundan sağlanan katkı ile belediyenin denetiminde gerçekleştirilmiştir. Sokak Sağlıklaştırma ve Cephe Restorasyon çalışmalarında, ihale öncesinde ve uygulama aşamalarında, her üç ayda bir proje paydaşları olan bina sahipleri ve sivil toplum örgütlerinin katılımı ile toplantılar düzenlenmiş, uygulamada ortaya çıkan sorunlara kamu sivil birlikteliği sağlanarak çözüm üretilmiştir. Cephe restorasyon uygulaması, tarihi ve geleneksel yapıların korunmasına yönelik örnek oluşturacak, Birgi'nin diğer sokaklarındaki sağlıklaştırma işlemlerine ışık tutacak, belde insanının bilinçlenmesine katkıda bulunacak, yeni yapılanmalarda geleneksel özelliklerin sürdürülmesini sağlayacak ve kent bütünlüğünün korunmasına yol gösterecektir.

Proje müellifi: Yüksek mimar Tülin Bozoğlu
Uygulama: Ermiş İnşaat San. Tic. Ltd. Şti

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

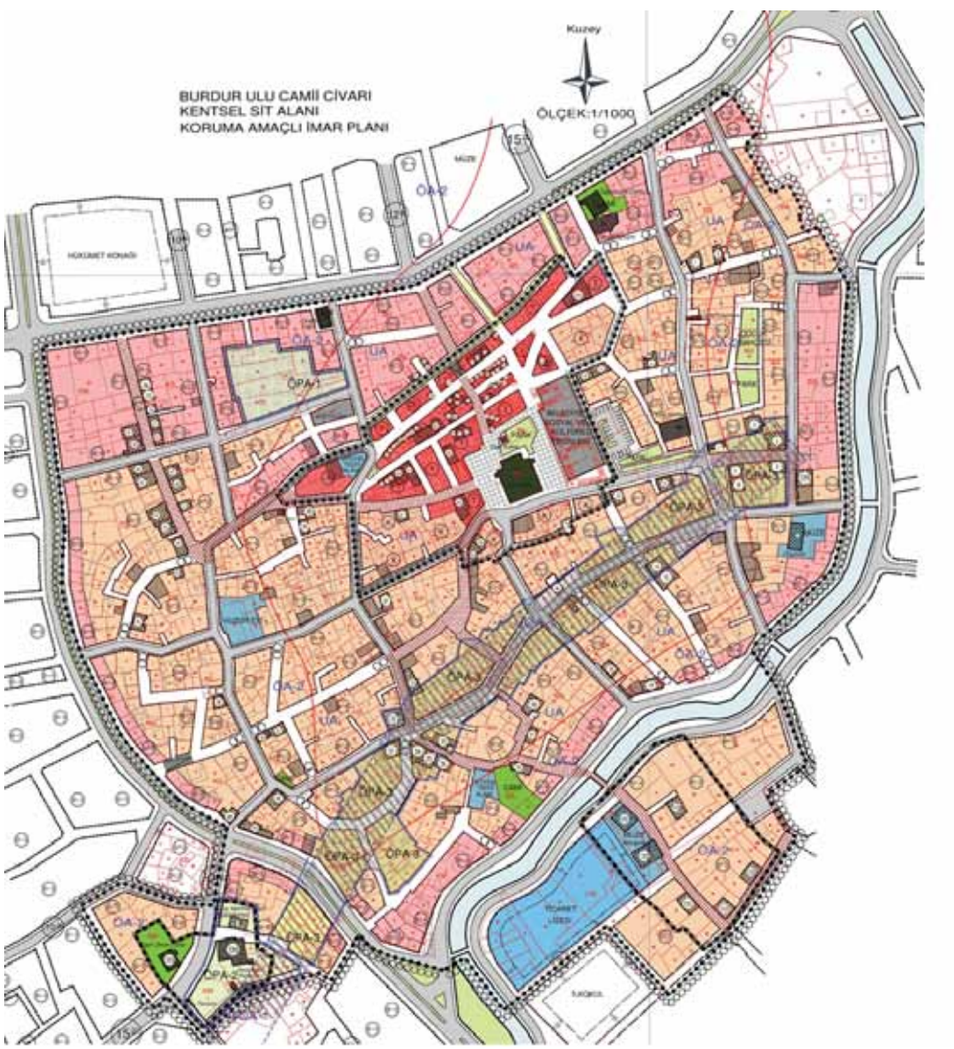
2009

UYGULAMA ÖDÜLÜ

BURDUR BELEDİYESİ

HÜKÜMET CADDESİ VE ULUCAMİ ÇEVRESİ SOKAK SAĞLIKLAŞTIRMA PROJELERİ PİRİBAŞLAR EVİ RESTORASYONU

*Kentin tarihi ticaret merkezinde bulunan Hükümet Caddesi'nin özgün dokusuna kavuşmasının sağlanması, geleneksel arasta ve ahiliğin izlerini taşıyan Ulucami çevresindeki sokak dokularının iyileştirilerek geleneksel ürünler pazarı olarak işlevlendirilmesi, Burdur'un önemli sivil mimarlık örneği eserlerinden olan Piribaşlar Evi'nin kamulaştırılarak, bütüncül bir yaklaşımla TKB'nin katkılarıyla Kültür ve Sanat Evi olarak işlevlendirilerek projelendirilmesi, kent kimliğini öne çıkaran ve Sagalassos antik kentine odaklanan kültür turizmini kent merkezine çeken girişimleri nedeniyle Burdur Belediyesi **Uygulama Ödülü**'ne uygun görülmüştür.*

ESMERİM
SİMGE
SİMGE
CD VİDEO
PHILIPS

Hükümet Caddesi Sokak Sağlıklaştırma Projesi[1]

Sokak Sağlıklaştırma Projesi, kentsel sit alanı dışında etkileme geçiş alanında bulunan ve üzerindeki tarihi ve kültürel kimliği ile öne çıkmış sivil mimarlık eserlerinin korunmasını ve sokağa kentin kullanımına yönelik işlev kazandırılmasını amaçlamaktadır. Proje Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları Müzeler Bölge Müdürlüğü 2007 mali yılı yatırım programında yer almış, proje uygulaması Burdur İl Özel İdaresi fonuyla desteklenmiştir. Kentin 700 yıllık tarihi ticari dokusu içinde geleneksel arasta ve ahiliğin izlerine rastlanan Hükümet Caddesi'nde bulunan yapılar, son yıllarda tarihsel ve kültürel kimliğinden uzaklaşmakta, gördükleri müdahalelere karşı direnmeye çalışmaktaydılar. Mimari yapısı ve karakteristik bütünlüğü açısından önem taşıyan sokak, tarihsel anlamda yüzyıllara hizmet etmiş bir alandır. Cadde üzerindeki yapıların çatı ve cephe restorasyonlarının tamamlandıktan sonra sokağın alt yapısı Burdur Belediyesi tarafından yenilenmiş, zemin kaplamaları ve aydınlatmaları gerçekleştirilmiştir.

[1] ***Proje müellifi:*** Uslular İnşaat Restorasyon Proje Ahşap Taahhüt San. Tic. Ltd. Şti. ***Uygulama:*** E. G. Mimarlık İnş. Turz. San. Ve Tic. Ltd. Şti.

Ulucami Çevresi Sokak Sağlıklaştırma Projesi[2]

Sokak Sağlıklaştırma Projesi, Burdur'un tarihi kentsel ticari sit alanı içerisinde kalan ve yaklaşık 700 yıldır dokusu bozulmadan günümüze gelen sokakların kente yeniden kazandırılmasını amaçlamaktadır. Proje uygulaması ile yüzyıllarca ihtisaslaşmış sokakların, tarihsel işlevlerine uygun hale getirilmesi hedeflenmiştir.

I. ve II. Yağ Pazarı, Ulucami Sokak ve Belediye Caddesi'nde 15'i tescilli 30'u tescilsiz 45 yapının cepheleri ıslah edilerek aslına uygun onarımı yapılmış, altyapı ve üstyapı tamamlanmıştır. Tarihsel ve kültürel kimliğinden giderek uzaklaşan ve gördükleri müdahalelere direnmeye çalışan sokaklardaki yapılar, belediyenin öz kaynağı ve İl Özel İdaresi fonu ile iyileştirilmiş, çalışma sonunda yörenin geleneksel ürünler pazarı işlevini üstlenmesi planlanmıştır.

[2]***Proje müellifi:*** Uslular İnşaat Restorasyon Proje Ahşap Taahhüt San. Tic. Ltd. Şti. ***Uygulama:*** Usra İnş. Rest. Taah. San. Ve Tic. Ltd. Şti.

Piribaşlar Evi Restorasyon Projesi[3]

19. yüzyılın son çeyreğinde yapılmış olup kentin eski ailelerinden Piribaşlar'a ait olan tarihi ev, Burdur kentinin önemli sivil mimarlık eserlerinden biridir. Burdur Belediyesince satın alınan tescilli yapının restorasyon süreci başlatılmış, Belediye Kültür ve Sanat Evi olarak işlevlendirilmesi planlanmıştır. Belediyenin öz kaynakları ve İl Özel İdaresi fonu kullanılarak gerçekleştirilen restorasyon uygulama çalışmaları sırasında, gerek çevresel ilişkileri gerekse yapının alansal bütünlüğü açısından çevresindeki üç parsel de satın alınarak ilave proje kapsamında değerlendirilmiştir

Yapının gerek sivil mimarlık eseri olarak taşıdığı değer, gerekse tarihi süreç içerisinde her türlü etkiye ve yapısal müdahalelere karşı direnmiş ve varlığını günümüze kadar taşımış olması önemlidir.

En önemli ayırt edici özelliği, komşu Mısırlılar Evi ile bütünlük taşıması, köşedeki giriş formu ve üzerinde yer alan cumbasıdır.

[3]***Proje müellifi:*** : Mimar Nejat Üreğen
Uygulama: Şahin İnş. Ltd. Şti.

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

UYGULAMA ÖDÜLÜ

NİLÜFER BELEDİYESİ

ÖZLÜCE KİLİSE RESTORASYONU VE KÜLTÜR MERKEZİ

*Nilüfer'de geriye kalmış az sayıdaki tarihi eserden biri olarak 19. yüzyılda Rum Ortodoks kilisesi olarak inşa edilmiş, ardından cami olarak kullanılmış olan yapının kamulaştırılarak titiz bir teknik çalışma ile restore edilmesi ve kente bir kültür merkezi kazandırılmış olması nedeniyle Nilüfer Belediyesi **Uygulama Ödülü**'ne uygun görülmüştür.*
Tek yapı ölçeğinde başarılı bir çalışma örneği olarak jüri tarafından takdirle karşılanmıştır.

NİLÜFER BELEDİYESİ

19. yüzyılda Rum Ortodoks kilisesi olarak yapılıp Cumhuriyet'in ilk yıllarında, mübadeleden sonra camiye dönüştürülen, ancak yeni Özlüce Camisi'nin yapılmasından sonra kullanılmayan yapı, Koruma Kurulu'nca da onaylanan projeye göre restore edildi.

Özlüce Mahallesi Köyiçi meydanında yer alan, Nilüfer Belediyesi'ne ait tescilli kilise yapısının, çok amaçlı salon olarak kullanılması için, Koruma Kurul'u tarafından Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın görüşü sorulmuş, Dışişleri Bakanlığı ve Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın onay yazıları ile, yapının öz mimarisine ve özgün dokusuna olumsuz etki yapmayacak şekilde restore edilerek belediye tarafından kültür Kültür ve Sanat Evi olarak kullanılmasında sakınca olmadığı ifade edilmiştir; yapı bu doğrultuda işlevlendirilmiştir.

Nilüfer bölgesinde bulunan ayakta kalmış az sayıdaki tarihi yapıdan biri olan ve geçmişte hem kilise, hem de cami olarak kullanıldığı için "Bursa'nın Ayasofya'sı" olarak da anılan Özlüce Kilise'nin restorasyonu, Bulgaristan'da kilise restorasyonlarında çalışmış ustalar ile yürütüldü. Özlüce Kültür Merkezi'nin projesi, TKB'nin 2006 Özendirme Ödülü ile de desteklendi. Bu güne kadar kapsamlı bir araştırmaya konu olmayan yapının tarihi ve hangi azize adandığı

Proje müellifi: Nilüfer Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü Tarihi Çevre Bürosu-Mimar Adnan Artan
Uygulama: Nilüfer Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü Tarihi Çevre Bürosu- Mimar Şaziye Sezginer

bilinmemektedir. Doğuya yönelmiş, üç nefli bazilikal planlıdır. Batıda kemerlerle dışa açılan bir narteks yer alır. İçten beşik tonoz, dıştan çift eğimli kırma çatı örtülüdür. Duvarlar taş tuğla almaşık örgü, tonoz örtü ise bağdadi teknik ile yapılmıştır. Bugün biri yıkılmış olan, köşelerdeki ahşap merdivenlerden galeri katına çıkılmaktadır. Sıva ve boyaların altında izleri seçilebilen parapet levhaları ile naosa açılır.

Kilise camiye dönüştürülürken, doğudaki apsis, bir kapı açıklığı bırakılarak hafif bir duvarla kapatılarak bir mekân elde edilmiştir. Güney duvardaki bir pencere yerine mihrap yapılmıştır. Batıdaki giriş kapatılmış, mihrabın karşısındaki pencere yerine kapı açılmıştır. Pencerelerden çoğu örülerek kapatılmıştır.

Tonozun altına, düz ahşap bir tavan, yapının kuzeybatı köşesine bir minare eklenmiştir.

Döşeme seviyesi yükseltilmiş, özgün döşeme görülmemektedir. Galeri katında genişletmek ve yeni kapalı mekân elde etmek amacıyla bazı eklemeler yapılmıştır.

Restorasyon sürecinde öncelikle, sonradan yapılan müdahale ve eklentilerinden arındırılan binanın, boya ve sıvaları kazınarak özgün yapısı ortaya çıkarıldı. Bu işlem sırasında ulaşılan özgün malzeme ve materyaller İstanbul Teknik Üniversitesi malzeme laboratuarına gönderilerek, analiz sonuçlarına göre özgün malzeme elde edilerek kullanıldı. Çatısı onarıldı, su izolasyonu yapılarak kiremitleri yenilendi, duvarlardaki çatlakları tuğla örgü sistemi ile onarılarak güçlendirmeleri yapıldı. Cami kullanımı sırasında doldurulan zeminden çıkarılan kırık sütun başlıkları, diğer süslemeler tamamlanıp imitasyon olarak orijinaline uygun yapılarak yeniden günışığına çıkarıldı.

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

BOYABAT BELEDİYESİ

TARİHİ EV RESTORASYON UYGULAMASI

1850'lerde yapılmış olan tescilli yapı, yörenin el sanatları, tarihi belge ve resimlerinin sergileneceği müze olarak kullanılmak amacıyla restore edildi.

Boyabat'ta yapılan ilk restorasyon çalışması olması nedeniyle gelecekte yapılacak benzer uygulamalara da örnek oluşturmakta, ilçe için bir simge olduğu kadar, kültür turizmi açısından da bir değer taşımaktadır. Ahşap, taş ve kerpiç malzemeyle yapılan binanın, sağlam olan taşıyıcı sistemi korunmuş, yıkık duvar bölümleri onarılmış, yangın geçirmiş olan cephesindeki yıpranma giderilmiştir. Cephelerdeki sıvalar, açığa çıkan taşıyıcı sistem ve dolgu malzemeleri elden geçirilmiştir.

Proje müellifi: Sena Mimarlık - Mimar Hasan Gömeç
Uygulama: DAPA Araştırma Planlama Danışmanlık Ltd. Şti

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

EDİRNE BELEDİYESİ

CİHANNÜMALI EV RESTORASYONU

20. yüzyıl başına tarihlenen ve benzerlerinden farklı olarak, zemin kat üzerine inşa edilmiş cihannümasıyla özellik taşıyan Cihannümalı Ev; Selimiye Camisi, Eski Cami ve Üç Şerefeli Cami üçgeninde yer almaktadır. Restorasyon çalışmasında, orijinal planı korunmuş, yalıtım özelliği nedeniyle hafif dolgu malzemeleri, beton, alçı ve ahşap panel gibi güncel malzeme kullanılmıştır. Yapının özellikli giriş kapısı ve eliböğründe detayları Trakya Üniversitesi ile işbirliği sonucunda, aslına uygun olarak gerçekleştirilmiştir. İl Özel İdare fonu ve belediye kaynaklarıyla onarılan yapı, Edirne İl Emniyet Müdürlüğü'ne hizmet binası olarak tahsis edilmiştir.

Proje müellifi: Mimar Serap Kuru ve Mimar Mehmet Tan
Uygulama: Ahmet Deveci Han-E Yapı Danışma Yalıtım Merkezi

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

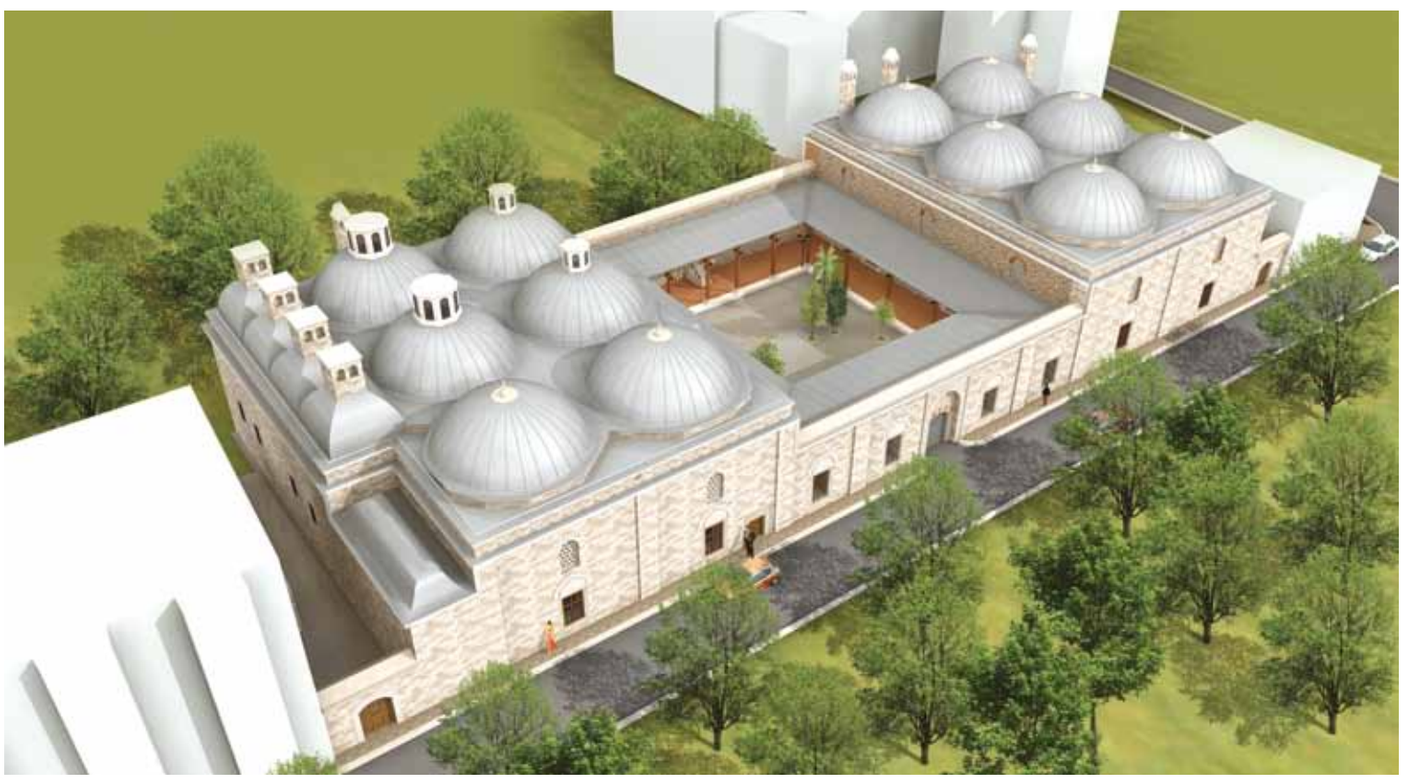
İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

ŞEHZADE İMARETİ RESTORASYON VE İŞLEVLENDİRME PROJESİ

Mimar Sinan'ın inşa ettiği ilk sultan külliyesi olan ve 1548 yılında tamamlanan Şehzade İmareti, Kanuni Sultan Süleyman tarafından yaptırılan Şehzade Mehmet Külliyesi içinde bulunmaktadır. Halen metruk durumda olan yapının, avludaki ahşap revak dışındaki taşıyıcı sistemi ile mutfak, yemekhane, hamurhane ve fırın gibi işlevsel birimlerinin büyük bir bölümü bozulmadan günümüze kadar gelmiştir. Yapı sonradan yapılan eklerden arındırılarak hasarların giderilmesini amaçlayan restorasyon projesi ile, günümüz koşullarına uygun imaret benzeri bir işlev doğrultusunda, restoran, öğrenci yemekhanesi, kitap satış üniteleri, Türk mutfağına yönelik eğitim mekânı olarak tasarlanmıştır.

Proje müellifi: ags Mimarlık Restorasyon İnşaat Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

TARİHE SAYGI / YEREL KORUMA ÖDÜLLERİ

İzmir Büyükşehir Belediyesi yarışmaya, Tarihe Saygı/Yerel Koruma Ödülleri yarışmasıyla katıldı. Ödüller, İzmir ve ilçelerinde tarihsel-kentsel mirasın korunması, koruma bilincinin özendirilmesi, yerel koruma modellerinin geliştirilmesi, yöntem, ölçüt ve değerlerin özgünleştirilmesini kurumsallaştırmak amacını taşıyor. "Kentli İzmir", "Tek Yapı ve Tarihi Doku Ölçeğinde Başarılı Uygulamalar", "Arkeolojik Sit Alanlarındaki Eserlerin Korunması ve Sergilenmesine Yönelik Mekânlar", "Kentsel Sit Alanlarında Başarılı Yeni Yapılar" ve "Tarihsel Çevre ve Kültür Varlıklarını Koruma" dallarında verilen ödüllerin son örneklerinden bazıları: "Basmane Oteller Sokağı-Basit onarım 2008", "Sayıner Evi-Esaslı Onarım 2008", "Ali Ortakaşıkçı-Kentli İzmir 2008" ve "Zübeyde Göktan Evi-Kentli İzmir 2009".

Proje sorumlusu: İzmir Büyükşehir Belediyesi İmar ve Şehircilik Dairesi Başkanlığı Tarihsel Çevre ve Kültür Varlıkları Müdürlüğü

TARİHE SAYGI / YEREL KORUMA ÖDÜLLERİ 2009

ÖZGÜN İŞLEVİN KORUNDUĞU ESASLI ONARIM ÖDÜLÜ ADAYI

Ali Bayık Evi (Foça)

İZMİR **BÜYÜKŞEHİR** BELEDİYESİ

TARİHE SAYGI / YEREL KORUMA ÖDÜLLERİ 2008

ÖZGÜN İŞLEVİN DEĞİŞTİRİLDİĞİ ESASLI ONARIM ÖDÜLÜ ADAYI

Latife Hanım Köşkü Anı Evi (Karşıyaka)

İZMİR **BÜYÜKŞEHİR** BELEDİYESİ

TARİHE SAYGI / YEREL KORUMA ÖDÜLLERİ 2008

KENTLİ İZMİRLİ ÖDÜLÜ ADAYI

Mehmet Cila Evi (Yeni Foça)

İZMİR **BÜYÜKŞEHİR** BELEDİYESİ

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

KEMALİYE BELEDİYESİ

TARİHİ BELEDİYE HAMAMI RESTORASYON PROJESİ

Kemaliye'nin tarihi mirasının önemli yapılarından olan tarihi Belediye Hamamı'nın, hamam işlevini yeniden yerine getirecek şekilde restore edilerek hamam geleneğinin yeniden canlandırılması amaçlanmaktadır. Dörtyolağzı Camisi ile birlikte 1658 yılında yapılan ve bugün büyük kısmı harap olan hamamın restorasyonu tamamlanma aşamasındadır. Döneminin hamam plan şemasına sahip olan yapı erkek ve kadın bölümleri birbirine bitişik, ikiz hamamdır. Bulunduğu sokakta, geçen yıllarda restore edilen tarihi Kemaliye evleri, Hacı Hasangilin Değirmen ve Dörtyolağzı Camisi ile birlikte tarihi doku içinde bütünlük göstermektedir. Çalışmada proje desteği TKB, onarım giderleri ise İl Özel İdaresi fonu ile karşılanmıştır.

Proje müellifi: Yüksek mimar Eray Parlakkaya
Uygulama: Var-Ol İnşaat ve Taahhüt Ltd. Şti.

TARİHİ
DÖRTYOLAĞZI
BELEDİYE
HAMAMI

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

KOCAELİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

PORTAKAL MESCİDİ REKONSTRÜKSİYONU VE ÇEVRE DÜZENLEME PROJESİ

18. yüzyılda yapıldığı tahmin edilen Portakal Mescidi, İzmit'in en eski mahallelerinden Akçakoca Mahallesi'nde bulunmaktadır. Döneminin dini yapılarından çok sivil mimari yapı özellikleri sergilemektedir. En karakteristik özelliği geniş saçakları ve renkli camlarla bezeli revzenleridir. Vakıflar Bölge Müdürlüğü ve Büyükşehir Belediyesi arasında imzalanan protokol çerçevesinde yapı, temel duvarları ağır hasarlı olduğu için tamamen sökülerek rekonstrüksiyon projesi hazırlanmış ve çevre düzenlemesi ile birlikte ele alınmıştır. Uygulama ve projelendirme Büyükşehir Belediyesi ve İl Özel İdaresi kaynaklarıyla gerçekleştirilmiştir.

Proje sorumlusu: Piray Mimarlık
Uygulama: Abdi Kesimal -İstanbul İnşaat

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

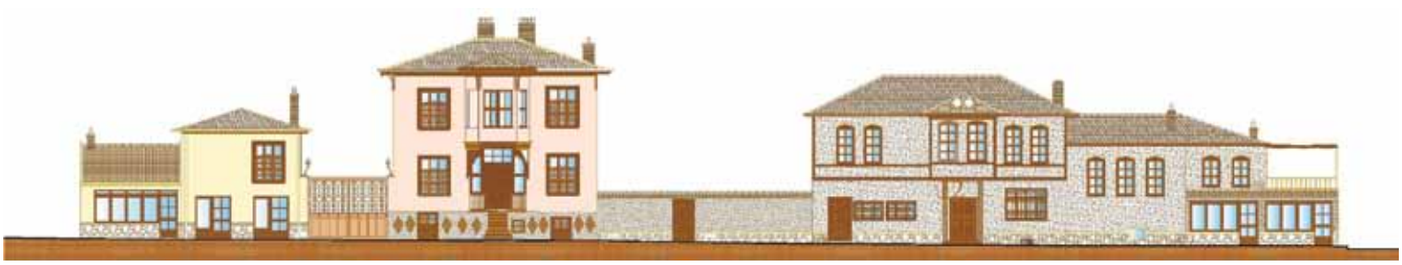
KONYA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

SOKULLU MEHMET PAŞA SOKAK, MENGÜÇ VE TOPRAKLIK CADDELERİ SAĞLIKLAŞTIRMA PROJESİ

Mevlana Külliyesi'nin yakın çevresindeki Sokullu Mehmet Paşa Sokak ile Topraklık ve Mengüç Caddelerini Sağlıklaştırma Projesi, alandaki 9'u tescilli toplam 58 yapının cepheleri ile birlikte avlu duvarları ve diğer mimari elemanlarının sokak dokusuyla birlikte korunması ve yaşatılmasını amaçlamaktadır. Çöküntü alanına dönüşmekte olan proje alanında, yapılara turizme yönelik işlev verilmesi ve Mevlana Müzesi ziyaretçilerinin Konya tarihi evleri ile buluşturulması da hedeflenmiştir. Proje alanındaki tescilli konutlar tek tek incelenmiş, elektrik ve telefon direklerinin, reklam panolarının, altyapı hatlarının yarattığı karmaşıklığın giderilmesine de proje kapsamında yer verilmiştir.

Proje ve uygulama: Konya Büyükşehir Belediyesi İmar ve Şehircilik Daire Başkanlığı KUDEB - Mimar Şenay Baykal, yük. inşaat mühendisi Yasin Yöreli, şehir plancı Kemal Tokay, uzman sanat tarihçi Erkan Aygör

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

KOZAN BELEDİYESİ

KOZAN KALESİ ÇEVRE DÜZENLEMESİ AŞAĞI-YUKARI ÇARŞI VE CAMİİ KEBİR CADDESİ CEPHE DÜZENLEMESİ

Kozan Kalesi'nin M.Ö. 2000'li yıllarda Asurlular tarafından yapıldığı tahmin edilmektedir. 1292-1921 yılları arasında Kilikya Ermenileri'nin merkezi olan Sis Ermeni Manastırı da kalenin eteklerinde bulunmaktadır. Bu doğal, tarihi ve kültürel alanın korunması amacıyla, TKB'nin katkılarıyla hazırlanan Kozan Kalesi Çevresi Düzenleme Projesi, İl Özel İdaresi fonuyla tamamlanmıştır. Çevre düzenlemesi ve seyir teraslarının hayata geçmesiyle birlikte bu alanda, aileler tarihi mekânları gezebilmekte, piknik yapabilmektedir.

1448 yılında Memlük Emiri Abdullah Hoşkadem tarafından yaptırılan Hoşkadem Camisi çevresinde oluşan çarşı ise, özgün dokusunu belli bir ölçüde koruyarak bugüne ulaşmıştır. 182 adet tescilli anıtsal ve sivil mimarlık yapısının bulunduğu, Osmanlı ve Ermeni kültürlerini yansıtan bölgede, tarihi dokuyu yeninde ayağa kaldırmak amacıyla yapılan proje, belediye İl Özel İdaresi'nin kaynaklarıyla hayata geçirilmiştir.

Kozan Kalesi Proje müellifi: Trafo Mimarlar. ***Uygulama:*** Zülfikar Tümer İnş Tic. San. Ltd. Şti.
Aşağı-Yukarı Çarşı ve Camii Kebir Caddesi Cephe Düzenleme Proje müellifi: İstanbul Teknik Üniversitesi
Uygulama: Zülfikar Tümer İnş Tic. San. Ltd. Şti.

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

KUŞADASI BELEDİYESİ

ESKİ AKŞAM KIZ SANAT OKULU REKONSTRÜKSİYON UYGULAMASI

19. yüzyıl sonunda eşraftan İbrahim Zeki Efendi tarafından Memleket Hastanesi olarak inşa ettirilen, 1959'dan sonra da Akşam Kız Sanat Okulu olarak kullanılan tescilli yapı, kent surlarının çevrelediği "Kale İçi" bölgesindedir. Günümüze sadece ön cephesindeki taş merdiveni ile çeşmesi ulaşan yapının rekonstrüksiyonu, "Kuşadası Doğal Kültürel Kimliğini Yeniden Kazanıyor" başlıklı çalışmaların bir devamı niteliğindedir. Kentin geleneksel mimarisini yansıtan yapının, İl Özel İdare fonu ve belediye kaynakları ile Aydın Müze Müdürlüğü denetiminde gerçekleştirilen rekonstrüksiyon uygulaması 2009 yılı sonunda tamamlanarak sağlık ünitesi ve sergi salonu olarak hizmete açılmıştır.

Uygulama: Hakan Tatar

KUŞADASI BELEDİYESİ

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

MUSTAFAPAŞA BELEDİYESİ

ŞENTÜRK EVİ RESTORASYON PROJESİ

Kasaba meydanına hakim kaya kütlesi üzerindeki geleneksel dokuda yer alan 1892 tarihli yapı, 1924 nüfus mübadelesinden sonra Şentürk ailesinin mülkiyetine geçmiştir. Yarı yığma yarı oyma teknikle yapılmış iki katlı, 7 odalı yapının cephesi üç kemerli üç düz pencere ile geleneksel Sinasos evinin karakterini yansıtır. Zemin kattaki kemerli odalarının yanı sıra ahır, tandır, şırahane, bezemeli kemerli bir kapıyla girilen avlu, üst kattaki duvar resimli başoda ile dikkat çeker. Restorasyon projesi, yapıyı koruyarak yaşatmayı, bulunduğu dokunun değerini arttırmayı, kasaba halkına örnek olmayı amaçlamaktadır.

Proje müellifi: Erk Ankara Mimarlık Müh. İnş. Bil. Tic. Ltd. Şti.

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

OSMANGAZİ BELEDİYESİ

SÜMBÜLLÜ BAHÇE KONAĞI REKONSTRÜKSİYON PROJESİ

Bursa'nın tarihi bölgesinde, Cumhuriyet dönemi sivil mimarlık örneği olan, 1924 yapımı Sümbüllü Bahçe Konağı, kentin en özellikli yapılarından biridir. I. Ulusal Mimarlık akımı ve barok üslubu yansıtan konak Hisar Bölgesi'nde tarihi Bursa Surları üzerinde bulunmaktadır. Konağın oturduğu yamaçtaki zeminde görülen kayma nedeniyle hazırlanan rekonstrüksiyon projesi ile bina 3 metre geriye alınmış, altındaki duvar kalıntılarını korumak ve sergilemek amacıyla bir bodrum kat daha eklenmiştir. Sosyal ve kültürel merkez işlevi verilen yapının çalışmaları, Bursa Ticaret ve Sanayi Odası (BTSO)'ndan sağlanan kaynakla gerçekleştirilmiştir.

Proje müellifi: Osmangazi Belediyesi Plan ve Proje Müdürlüğü Yüksek mimar Petek Kapar. ***Uygulama:*** İnşaat mühendisi Yücel Günçe

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

SUR BELEDİYESİ

MARDİN KAPI
SARAY KAPI SUR İÇİ PEYZAJ
TASARIM KONSEPT PROJESİ

Geçmişi M.Ö. 3000'de Hurrilere uzanan Diyarbakır Kalesi'nin, 5.7 kilometre uzunluğundaki surlarının çevresi, 2002 yılında boşaltılmaya ve düzenlenmeye başlamıştı. Mardin Kapı-Saray Kapı arasındaki alanın peyzaj projesi de bu çalışmaların son aşamasını oluşturuyor. Surlarla yeni açılacak imar yolu arasındaki alanı kapsayan proje, surların tarihi ve simgesel kimliğini koruma-kullanma dengesi içinde ortaya çıkarmayı amaçlıyor. Yeşillendirilen sur koruma bandı ile yol arasında kalan kullanım alanı ise yerel halkın sosyal ve kültürel gereksinimlerine hizmet edecek şekilde, gösteri alanları, yöresel el sanatları sergi ve satış mekânları, açıkhava sergileme mekânları, spor ve çocuk oyun alanlarıyla donatılıyor.

Fotoğraf: Merthan Anık

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

TALAS BELEDİYESİ

KÜRTÜNCÜZADE KONAĞI RESTORASYON PROJESİ

19. yüzyıl sonunda yapılmış olan Kürtüncüzade Konağı eğimli bir arazi üzerine konuşlandırılmış bir bodrum, bir zemin kat ve zemin üzerinde birinci kattan oluşmaktadır. Bodrum katın bir bölümü kayalara oyularak inşa edilmiştir. Evin en büyük özelliği, yapı ustalarının mimari ve sanat zevkiyle gerçekleştirdiği zengin iç süslemeleridir. Dış cephede, süslemelerin en yoğun olduğu bölüm kapının bulunduğu giriş cephesidir. Kürtüncüzade Konağı'nın hemen hemen her yerinde yoğun ahşap işçilik ve kalem işçiliği görülmektedir. Restorasyon projesi, yörenin kültürel mirasının seçkin bir örneği olan yapının niteliklerini yitirmeden geleceğe ulaşmasını amaçlamaktadır.

Proje müellifi: Mimar Ali Talhaoğlu

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

TARSUS BELEDİYESİ

KONAK EFSUS BUTİK OTEL RESTORASYONU

Tarsus'un önemli kültür değerlerinden St. Paul kuyusu civarında yer alan tescilli yapı, tek konut olarak tasarlanıp kullanılmış, sonra iki bağımsız kısma bölünmüştür. Belediye tarafından tamamı satın alınarak, butik otel olarak işlevlendirilerek en az müdahale ile yeni fonksiyonuna uygun olarak restorasyonu yapılmıştır. Projelendirmede belediyenin öz kaynağından, uygulama için ise İl Özel İdare fonundan faydalanılmıştır. Zemin katta giriş holü, toplantı odası, hediyelik eşya satış birimi, birinci kattaki sofada, yöresel eşyaların sergileneceği bir ahşap platform oluşturulmuştur. Restorasyon kapsamında tüm onarımlar, güçlendirmeler, yenilemeler yapılmış olup restorasyon tamamlanmış durumdadır.

Proje müellifi: Yüksek mimar Eray Parlakkaya
Uygulama: Var-Ol İnşaat ve Taahhüt Ltd. Şti.

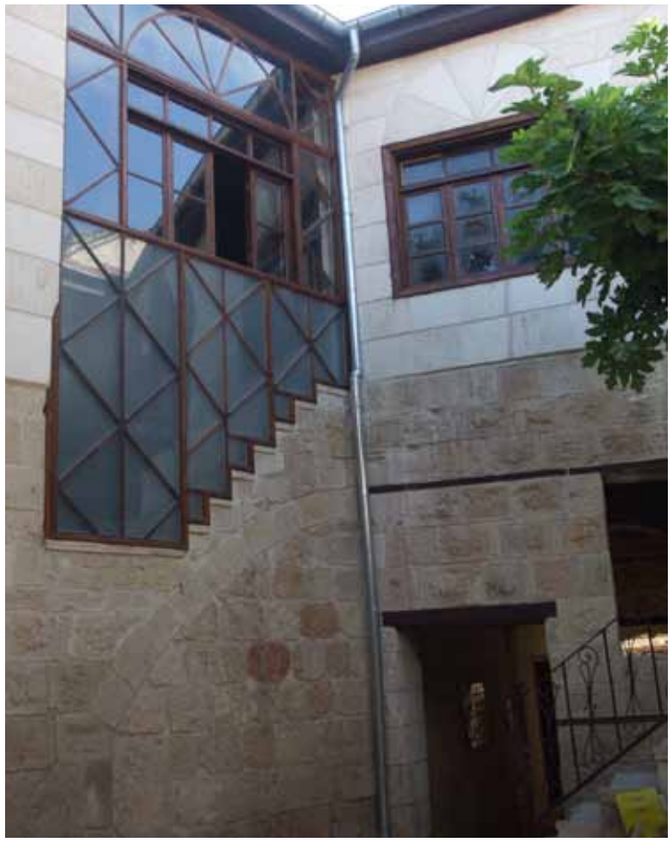

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

TOKAT BELEDİYESİ

BEY SOKAK SAĞLIKLAŞTIRMA PROJESİ

11. yüzyıldan itibaren, Danişmend-oğulları döneminden başlayarak yoğun imar gören Tokat çok sayıda anıtsal esere sahiptir. Ancak geleneksel konutların en erken örnekleri 19. yüzyıl ya da 20. yüzyıl başlarına rastlar. Tokat geleneksel konutlarında da ahşap karkas ve hımış yapım tekniklerinin yaygın olarak kullanıldığı gözlemlenmektedir. Proje, Tokat'a özgü sivil mimarlık örneklerinin yoğun olarak bulunduğu Bey Sokak'taki yapıların belgelenmesi ve sokağın özgün kimliğine kavuşturulmasını amaçlamaktadır. Belediye öz kaynakları ve TKB proje desteğiyle gerçekleştirilen çalışma, Bey Sokak konutlarının bakım ve onarımının yapılması ve gelecek kuşaklara aktarılmasını deflemektedir.

Proje müellifi: Akropol Bil. Müh. San. Tic. Ltd. Şti.-Mimar Fetullah Azman

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

YILDIRIM BELEDİYESİ

TOHUM MEKTEBİ (İPEKÇİLİK ENSTİTÜSÜ) RESTORASYON PROJESİ

İpekçiliği ile tanınan Bursa'da, tohum üretimi ve ipek böcekçiliği konusunda araştırma ve eğitim yapan bir enstitü olarak 1894 yılında inşa edilen Tohum Mektebi, o yılların Fransız okul ve büyük konut biçimlerini andıran bir mimariye sahiptir. 1897 yılına kadar 5000 mezun veren enstitü, İran ve Balkanlar'ın tohum ihtiyacını da karşılamış, Avrupa ve Orta Asya'ya uzman yetiştirmiştir. Bursa'nın kent kültüründeki rolü nedeniyle İpekçilik Enstitüsü'nün geleceğe aktarılması için, Bursa Valiliği'nin finansal desteğiyle restorasyon çalışmasına başlanmıştır. Kullanımı Milli Eğitim Müdürlüğü'ne devredilecek ve İpekböcekçiliği Müzesi ve Kütüphane olarak işlevlendirilecektir.

Proje müellifi: Piray Mimarlık İnş. San. Tic. Ltd. Şti. - Mimar Ufuk Toktaş ve Oğuzhan Telci
Uygulama: Yıldırım Belediye Başkanlığı

ECOLE DE PÉRICULTURE, BROUSSE
بروسه حرم دار التعليمي

TARİHİ VE KÜLTÜREL MİRASI
KORUMA PROJE VE UYGULAMALARINI
ÖZENDİRME YARIŞMASI

2009

TEŞEKKÜR BELGESİ

YOZGAT BELEDİYESİ

BÜYÜK CAMİ ÇEVRE DÜZENLEMESİ
HAYRİ İNAL KONAĞI RESTORASYONU

Yarışmaya iki projeyle katılan Yozgat Belediyesi, kentin ticari ve sosyal yaşamının en yoğun olduğu merkezi bir bölgede, bütünleyici bir konumda yer alan Çapanoğlu Büyük Cami çevresinde sokak sağlıklaştırma ve çevre düzenleme projesi gerçekleştirmiştir. Koruma Kurulu'ndan alınacak onayın ardından projenin ihalesi yapılacaktır. Tarihi Yozgat evlerinin karakteristik özelliklerini taşıyan bir sivil mimarlık örneği olan Hayri İnal Konağı ise, geleneksel malzemelerle restore edilmiş ve kültür merkezi olarak işlevlendirilmiştir.

Proje müellifi ve uygulama: Yozgat Belediyesi

